

UČITELJI 412

BIBLIJSKA POUKA ZA ODRASLE

Izdanje za učitelje

Oktobar, novembar, decembar 2012

Naslov originala:

Growing in Christ

By Kwabena Donkor

Naslov pouke:

RASTENJE U HRISTU

Ime pisca:

Kwabena Donkor

Preveo s engleskog:

Milan Šušljic

Odgovara:

Igor Bosnic

Izdaje:

Hrišćanska adventistička crkva

Odeljenje za subotnu školu

UVOD:

OSNOVNA VEROVANJA

Svi ljudi veruju u nešto. Čak i oni koji tvrde da ni u šta ne veruju, ili da ne veruju ni u šta apsolutno, ipak veruju u nešto (u ovom slučaju u svoj relativizam). Verovanja su veoma važna, jer veoma utiču na način na koji živimo. Za neke hrišćane, svest o pripadnosti ili svest o zajedništvu izgleda da ima veću važnost od samog verovanja ili ponašanja. Međutim, zajedništvo mora da bude utemeljeno na zajedničkim verovanjima, zajedničkim ciljevima ili zajedničkim idejama.

Adventiste sedmog dana, hrišćane iz skoro svake zamislive manifestacije ljudskog roda, u jednu celinu okupljaju „Osnovna verovanja“, ukupno 28 tačaka, koja su temeljna za rasteenje u Hristu i za življenje u zajednici vere.

Neki govore da je važna naša ljubav prema Hristu, a ne naša doktrina. To svakako lepo zvuči, ali sama Biblija nikada ne odvaja ljubav prema Hristu od ljubavi prema istini. Nama je rečeno da „govoreći istinu u ljubavi“ možemo da rastemo u Hristu (Efescima 4,15.16). Poznavanje doktrine nije samo prikupljanje pravilnih informacija i činjenica; umesto toga, poznavati doktrinu znači odlučiti se da Boga uzdižemo iznad svega (2. Jovanova 6-10), jer nas poznavanje doktrine navodi da volimo Boga. Osim toga, sama Biblija je, između ostaloga, veoma zainteresovana za „zdravu nauku“ (1. Timotiju 1,9.10; Titu 2,1-5), jer ona veoma utiče na etičko ponašanje.

Crkva adventista sedmog dana je izdala izjavu o 28 osnovnih verovanja Crkve. To nije neki kredo u smislu da se ne može očekivati nikakvo razvijanje istina izraženih tim verovanjima ili da se neko novo verovanje ne može dodati već objavljenima. Iako uvek moramo da budemo otvoreni za neku veću svetlost, čvrsta jednoglasnost oko tih osnovnih verovanja je ključna za jedinstvo i misiju Crkve. Šta drugo

bi moglo da poveže vezama zajedništva milione ljudi po celom svetu i da od njih stvori jedinstveni pokret nego upravo ove naše zajedničke doktrine?

U toku ovog tromesečja, prema tome, mi ćemo se usredsrediti na neke od tih verovanja. Iako smatramo da su svih 28 verovanja temeljne prirode, i da nas čine onim što jesmo, ne možemo ih sve poučiti u samo jednom tromesečju. Posebna pažnja će biti posvećena verovanju broj 11, „Rastenje u Hristu“, koje je prihvaćeno na zasedanju Generalne konferencije u Sent Luisu 2005. godine. Ovo verovanje, samo po sebi, nije neko novo i do sada nepoznato verovanje, umesto toga, kao odgovor na potrebe nekih područja u svetu, ono pomaže da se razjasni kako Crkva shvata silu koju Bog u Hristu daje vernicima da postignu pobedu nad silama zla. U stvari, sve pouke u toku ovog tromesečja biće oblikovane u kontekstu velike borbe između Hrista i Sotone, između Hrista i sila zla, koju mi nazivamo „velika borba“.

U okviru teme o velikoj borbi, neposredno povezana s njome, ideja o spasenju u Hristu je zlatna nit koja se provlači kroz sve naše doktrine. Velika borba, i pitanja koja je ona pokrenula, postavlja scenu za plan spasenja, koji prožima svih 28 naših osnovnih verovanja.

Doktrine, prema tome, nisu same sebi svrha. One su samo sredstvo da se postigne cilj, a taj cilj je Isus i upoznavanje Isusa i rastenje u Njemu. Ili, da budemo nešto subjektivniji, svih 28 osnovnih verovanja treba da nas navedu da dublje razumemo ono što je Hristos učinio za nas putem plana spasenja, a to, sa svoje strane, treba da nas povede dubljoj ljubavi prema Bogu i životu posvećenom pokazivanju te ljubavi svetu i „poglavarstvima i vlastima“ ovoga sveta (Efescima 3,10).

Da, svako veruje u nešto. Cilj proučavanja u toku ovoga tromesečja je da nam pomogne da ne samo da verujemo u istinu, već na Njega, našega Gospoda Isusa Hrista, još više zavolimo (Jovan 14,6) i da uzrastemo u Njegovoj blagodati.

Kwabena Donkor iz Gane je pomoćnik direktora Instituta za biblijska istraživanja pri Generalnoj konferenciji Crkve adventista sedmog dana u Silver Springsu, Sjedinjene Američke Države.

PRVA POUKA

Ključni tekst: 1. Mojsijeva 3,15.

Učenici će:

Saznati: Opis događaja u okviru velike borbe između Boga i Sotone i načina na koje ona utiče na svaki aspekt hrišćaninovog života i verovanja.

Osetiti: Postati svestan večnog značenja pojedinačnog izbora u toj veklikoj borbi.

Učiniti: Prihvatiti Hristovu žrtvu u našu korist i saradivati s Njime u širenju evanđelja koje predstavlja bitni deo sadržaja oko kojega se vodi velika borba.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Opšta slika

- A. Koji kritični događaji su se događali sve do današnjeg vremena, a koji događaji će se zbivati u budućnosti, sa ciljem da se zauvek ukloni zlo iz celog svemira?
- B. Na koji način sukob između dobra i zla utiče na sve što i hrišćani i nehrišćani čine i misle u toku svog svakodnevnog života?

II. Osetiti: Izabrati za celu večnost

- A. Koju ulogu svakodnevne odluke imaju u oblikovanju naše večne budućnosti?
- B. Zašto je tako važno da zaštitimo svačije pravo da izabere između Božjeg i Sotoninog puta, ali i da obavestimo bližnje o važnosti njihovih odluka na koje ih Boig poziva?

III. Učiniti: Saradnja s nebeskim silama

- A. Zašto je bitno da prihvatimo Hristovu žrtvu i da to činimo iznova svakoga dana?
- B. Koje mogućnosti nam se pružaju svakoga dana da širimo evanđelje?
- C. Koji su najbolji načini da sarađujemo s nebeskim silama u širenju vesti evanđelja u toku ovih poslednjih dana?

Ukratko rečeno: Veliki sukob između dobra i zla utiče na svaki život u svemiru. Osnovno pitanje je pitanje izbora između dobra i zla I TO ĆE MORATI DA UČINI SVAKO BIĆE ROĐENO NA ZEMLJI!

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Život je stalna borba između dobra i zla, između Hrista i Sotone. Dok proučavamo taj sukob i kako od utiče na naš životi našu budućnost, osnovno pitanje na koje ntreba da odghovorimo glasi: na čijoj strani smo izabrali da budemo – na Hristovoj ili na Sotoninoj?

Samo za učitelje: U jednom vremenu koje odbija da prizna potrebu za moralnom i duhovnom povezanošću sa Bogom, bitno je da shvatimo da smo uključeni u stvarni duhovni rat. Shvatiti taj rat i kako da postignemo pobjedu u njemu je centralna misao naše pouke za ovu sedmicu.

Početna aktivnost: Gautama, nasljednik prestola Kapilavastu u starom Nepal bio je jedini predmet ljubavi i staranja svoga oca. Vlada ga je štiti od svakog znanja ili iskustva sa bolom, patnjama, i smrću. Međutim, jednoga dana kao mladić, princ je izjahao iz palate i prvi put u životu video patnje, starost, bolest i smrt. Veoma uzbuđen, Gautama je napustio palatu, svoju mladu ženu i dete i otišao u šumu, izdržao godine samoodricanja, posta, i razumišljanja sve dok jednoga dana nije izjavio da je našao odgovor za problem zla. Tako se rodio Buda čije je osnovno učenje bilo: odgovor na problem zla je staviti sebe u stanje odbacivanja svih želja i strasti tela.

Svakako da se može proglasiti odgovorom. Međutim, hinduizam nudi drugi: smrt nije ništa drugo već vrata u novi oblik života u beskrajnom ciklusu reinkarnacija. Neki odbacuju i stvarnost postojanja greh, dok drugi smrt smatraju samo normalnim završetkom jednog biološkog procesa.

Međutim, šta Biblija kaže o poreklu, ali i o rešenju problema patnji, stradanja i smrti? Vidi 1. Mojsijeva 3,1-23; Rimljanima 5,12; 6,23; Isaija 14,12-15; Otkrivenje 12,1-4; 20,7-15.

Diskusija: Na temelju gornjih stihova i drugih delova Biblije, čega su rezultat patnje, stradanja i smrt? Gde je greh nastao i kako se razvio u sukob poznat pod imenom velika borba između Boga i Lucifera? Kada će se završiti ova velika borba i kakav će biti njen konačni kraj?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Povedi razred u kratko razmatranje velike borbe, njene prirode, porekla, učesnika i njenog konačnog kraja?

KOMENTAR BIBLIJE

U istoriji hrišćanstva nijedna Crkva se nije u toj meri bavila proučavanjem značenja teme o velikoj borbi, razumevanjem problema greha i njegovog konačnog kraja. Prva knjiga velike serije Duha proroštva o vekovnom sukobu započinje rečima: „Bog je ljubav“, i završava se rečima „Bog je ljubav!“ Između početka i kraja, na više od 3000 stranica ona prati istoriju velike borbe između Hrista i Sotone, dajući produženi komentar o istoriji otkupljenja, od početka greha do konačnog obnovljenja pravednosti, onako kako što je to opisano i u Bibliji. Današnja pouka opisuje poreklo, prirodu i završetak velike borbe.

I. Velika borba: njeno poreklo

„I posta rat na nebu.“ (Otkrivenje 12,7) Cela fraza je paradoks sama po sebi i tajna. Kako je moglo doći do rata na Nebu – na mestu na kojemu se nalazi Božji presto (Isaija 66,1), na kojemu vladaju apsolutna svetost, pravednost, ljubav i mir? Sama reč „rat“ ukazuje da se na Nebu pojavio neko ko se usprotivio Božjoj volji. Tekst u Otkrivenju 12,7-9. opisuje pobunjenika kao „zmaja“, „velikog zmaja“, „staru zmiju koja se zove đavo i Sotona“. Zatim, isti tekst kaže da je Sotona sa svojim anđelima ustao protiv Mihaela i Njegovih anđela. Mihael, ime koje se pojavljuje samo u apokaliptičkim tekstovima (Danilo 10,13.21; 12,1; Juda 9; Otkrivenje 12,7), predstavlja Hrista u neposrednom sukobu sa Sotonom, pobedio je u tom sukobu. To je dovelo do izgnanstva Sotone i njegovih pristalica na Zemlju, na kojoj je stara zmija prevarila Adama i Evu i bacila svet u naručje greha (1. Mojsijeva 3,1-15). Tako je započela velika borba, kosmički sukob između Hrista i Sotone, između sila dobra i sila zla.

Uzmi u obzir i ovo: Ponašati se suprotno Božjoj volji, kao što je to učinio Lucifer, je objavljivanje rata Božjem prestolu. Zašto Bog jednostavno nije uništio greh i Sotonu na prvi znak ustanka, dok se još nije pretvorio u rat koji se završio izgnanstvom Sotone sa Neba na Zemlju? Šta odgovor otkriva o Božjoj pravednosti i milosti?

II. Velika borba: njena priroda

Razni biblijski tekstovi , kao što su Isaija 14,12-15; Jezekilj 28,12-17; 1. Mojsijeva 3,1-15 i Otkrivenje 12,1-17, otkrivaju neke od osnovnih elemenata velike borbe.

Prvo, velika borba je bitka između stvorenja i Stvoritelja, između Božjeg karaktera ljubavi i suverenosti i zla, oličenog u buntovnom anđelu Luciferu. Po svojoj samoj suštini, odnos između stvorenja i Stvoritelja ima u sebi ugrađenu graničnu liniju. Stvoritelj nudi ljubav, život i zajedništvo svojim stvorenjima i stvorenja bi trebalo da odgovore ljubavlju, poslušnošću i hvalom. Prelaženje te granice je pobuna. To je i bio jedan od prvih Luciferovih greha, osim zavisti i nesvetog častoljublja. Hvalio se: „Biću sličan Najvišem!“ (Isaija 14,14) Hvala ga je navela na aroganciju, oholost, bezakonje, a sve to je kulminiralo u pobuni protiv Božjeg autoriteta.

Drugo, velika borba je bitka oko odanosti. Pripadamo li Bogu ili Sotoni? „Umesto da se trudi da Boga uzdigne iznad svega i da mu osigura ljubav i odanost Njegovih stvorenja, Lucifer je nastojao da ih pridobije da njemu samome služe i odaju počast. Zavideći na počastima koje je Večni Otac ukazivao svome Sinu, ovaj anđeoski knez je poželeo da stekne vlast na koju je samo Hristos imao pravo.“ (EGV, Velika borba, 479)

Treće, velika borba je sveopšta bitka koja obuhvata svakog pojedinca i vodiće se sve do Sotoninog uništenja (Otkrivenje 20,7-10). Otkako je Sotona uneo ovaj kosmički sukob u istoriju ljudskog roda, prevarivši Adama i Evu (1. Mojsijeva 3,1-15), celi stvoreni svet je postao bojno polje u ratu između Hrista i Sotone. Niko ne može da

izbegne bitku, ali svi mogu da učestvuju u pobedi koja im je dostupna u Hristu. Hrišćanin „treba da razume prirodu dva načela koja se bore za prevlast, i da nauči da prati njihovo delovanje u izveštajima istorije i proroštva sve do velikog završetka. Treba da vidi kako ova velika borba prožima svaki stepen ljudskog iskustva; kako i on sam u svakom svom životnom delu otkriva ili jednu ili drugu od ove dve suprotne pobude; i kako, želeo to ili ne, on čak i sada odlučuje na čijoj će se strani naći u ovom sukobu.“ (EGV, Vaspitanje, 171)

Razmotri i ovo: Otrežnjujuća misao: svako životno delo otkriva na kojoj strani velike borbe se nalazimo – na Hristovoj ili na Sotoninoj. Potrudi se da stvarno shvatiš puno značenje ove misli. Zašto je fatalna greška verovati u nešto što je manje od stvarnosti? Zašto zaista ne postoji neko neutralno područje u ovoj borbi i šta nam ta istina govori o svima nama – malima i velikima, bogatima i siromašnima, slobodnima i zarobljenima?

III. Velika borba: njen završetak

Kosmički sukob ima svoj početak u Sotoninoj optužbi da je Bog samovoljan, da je Njegova ljubav lažna, da se Njegov zakon ne može držati. Iako je sukob na Nebu bio razrešen kada je Hristos skršio njegove korene i kada je Sotona bio prognan s Neba na Zemlju, arhineprijatelj Boga i ljudi ga je nastavio na Zemlji, u nadi da će prevariti celi ljudski rod i postati vladar ovoga sveta. Odlučio je da će, ako već ne može da stekne vlast nad ovim svetom po sili stvaranja, ipak zavladata njime tako što će prevariti sve stanovnike Zemlje i okrenuti ih protiv Boga. Međutim, Bog nije ostavio ovu Zemlju bez zaštite i bez plana kako da se suoči sa zlim namerama kneza zla: Hristos „je određen još prije postanja svijeta a javio se u posljednja vremena vas radi, koji kroz njega vjerujete Boga koji ga podiže iz mrtvih, i dade mu slavu, da bi vaša vjera i uzdanje bilo u Boga.“ (1. Petrova 1,20.21) Svojim krstom i uskrsenjem Hristos je zadobio konačnu pobedu nad grehom i Sotonom. Međutim, sukob očekuje svoj konačni završetak na kraju milenijuma, kada će greh i grešnici

nestati, a sam đavo biti bačen u „jezero ognjeno“ (Otkrivenje 20,7-10)

Razmotri i ovo: U drugom delu pouke, u tekstu u Jezekilju 28,12-17. čitali smo kako je Lucifer nekada hodao usred ognjenog kamenja na Nebu. Bez obzira šta to kamenje može da znači, jedno je sigurno, Lucifer je ponosno hodao između njih, neopaljen i nedostupan ognju. Međutim, prilikom konačnog ishoda velike borbe, Sotona će izgoreti i nestati zauvek. Razlika predstavlja duhovnu pouku za nas. Naš Bog je oganj koji proždire. Mi imamo jednu od dve mogućnosti: da mu dozvolimo da nas oplemeni u peći nevolje u toku ovog razdoblja probe, da čisti šljaku iz našeg karaktera sve dok ne zasija punim sjajem zlatno obličje Njegovog lika u nama ili da odbijemo da se pokorimo i da onda prođemo kroz oganj jezera ognjenog. Oba izbora će sagoreti greh u nama. Međutim, jedan se sagoreti samo greh i osigurati nam večni život, dok će drugi sagoreti i nas zajedno s grehom u nama i doneti nam večnu smrt. Kakvu zaštitu nam Bog daje već danas, istu zaštitu kakvu je dao Danilu i njegovim drugovima, da nas zaštiti od ognja nevolja i stradanja, iako taj oganj čisti i oplemenjuje?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Biblija je veliki udžbenik predmeta velike borbe između Hrista i Sotone. Putem poraza i pobeda mnogih biblijskih karaktera, putem uspona i padova u istoriji Izrailja, putem proročkih opomena i blagoslova, putem Isusovog života, smrti i uskrsenja, ali i putem završnih događaja u istoriji ove Zemlje, mi dolazimo do dubokog osvedočenja da Bog ima u svojoj vlasti istoriju i da će dovesti one koji imaju poverenja u Njega do neizbežne pobeđe.

PITANJA ZA PRIMENU:

1. Zašto je proučavanje velike borbe tako važno za nas u našem hrišćanskom životu?
2. Josif, David, Jestira, Petar, Juda. Kako ove ličnosti prikazuju da su ljudska bića duboko umešana u veliku borbu između Hrista i Sotone?

Samo za učitelje: Za svako ljudsko biće napadnuto silama tame, greha i Sotone, Hristov krst je залог pobeđe. Naglasite ovu pouku u razredu najsnažnije što možete.

Aktivnost: Čitajte sledeći citat u razredu. Razgovarajte o Sotoninoj nadi da će pobediti i kako se ta nada ugasila. Zašto Sotona i dalje ulaže napore da pobedi iako znaba da je to nemoguće?

„Kada je Isus bio položen u grob, Sotona je likovao. Usudio se da se nada da Spssitelj neće ponovo uzeti svoj život. Tvrđio je da polaže pravo na Gospodnje telo, pa je postavio svoju stražu oko grobaželeći da zadrži Hrista kao svog zarobljenika. Bio je veoma razljućen kada su njegovi anđeli pobegli pred nebeksim vesnikom. Kada je video Hrista kako izlazi kao pobednik, znao je da će njegovo carstvo doći kraju i da će i sam morati da umre.“ (EGV, Čežnja vekova, 672)

DRUGA POUKA

Ključni tekst: Jevrejima 1,1.2.

Učenik će:

Saznati: Raspravljaj o kritičnoj ulozi božanski nadahnutih Pisama kao sredstva da se upoznamo s Bogom i da ga razumemo.

Osetiti: Odgovori na ličnom i intimnom nivou na privlačnu silu Svetoga Duha.

Učiniti: Aktivno se prihvatiti proučavanja Božjeg otkrivenja o sebi u Pismu i izgradi svoj lični odnos s Njime.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Bog je udahnuo reči života

A. Koju ulogu je imao Sveti Duh u nadahnjivanju ljudskih misli i reči da rasvetli Božju prirodu i nameru?

B. Koju ulogu ima Biblija u pomaganju Hristovim sledbenicima da razviju veru i lični odnos s Bogom?

II. Osetiti: Bliskost s nevidljivim Bogom svemira

- A. Kako su Hristovi učenici stekli duboko poznavanje s nevidljivim Bogom svemira i kako su uspostavili blizak odnos s Njime?
- B. Kako je način na koji se Bog otkrivao u toku istorije i preko ličnog iskustva mnogih biblijskih ličnosti gradio u ljudima veru i pouzdanje?

III. Učiniti: Traženje Boga

- A. Kako je Bog aktivno tražio svoju decu kao što se otkriva u Pismu?
- B. Kako su, za uzvrat, Njegova deca aktivno tražila Gospoda, težila da uspostave odnos s Njime, da dobiju otkrivenja od Njega? Kako je izgledalo to traženje Boga u svakodnevnom životu iz dana u dan?

Ukratko rečeno: U Pismu, onako kako je Sveti Duh nadahnjivao i misli i reči pisaca Biblije, otkriva se Božja priroda i Njegovo postupanje prema ljudima i ženama. Upravo to i privlači ljude i žene da grade svoj odnos s Njime.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Prihvatajući da je Pismo od Boga nadahnuto, mi se trudimo da čujemo glas svoga Stvoritelja s njegovih stranica i da pokažemo svoju zahvalnost dok pratimo opise velike priče o ostvarenju plana otkupljenja.

Samo za učitelje: Proučavanje za ovu sedmicu istražuje šta samo Pismo govori o svojoj nadahnutosti i šta kaže o Bogu koji ga je nadahnuo. Međutim, intelektualno verovanje da je Pismo nadahnuo još nije dovoljno. Božja Reč je i Živa Reč koju treba iskusiti u svom životu. Naš cilj u ovom delu pouke je da ohrabrimo vernike u razredu da govore o svom iskustvu s Bogom i Njegovom nadahnutom Rečju tako što će odgovoriti na sledeća pitanja (Ne treba da odredite više od pet minuta za ovu aktivnost, tako da vam preostane novih 15 minuta za drugi deo, i 30 minuta za treći deo. Tako će vam ostati još 5 minuta za četvrti deo)

POČETNA AKTIVNOST: Postavite vernicima sledeća pitanja:

1. Koliko ste bili stari kada ste prvi put čitali Bibliju i čega se sećate?
2. Opišite vreme kada ste otkrili novi događaj, načelo ili istinu dok ste čitali Bibliju i tako započeli da menjate svoj život i ponašanje!
3. U sveslosti onoga što ste ispričali, kakvo svedočanstvo možete dati o Božjoj nadahnutoj Reči?

Diskusija: Pozovite vernike u razredu da govore o svom omiljenom načinu proučavanja Biblije i kako je taj posebni sistem učenja uticao na njihov život i duhovno rasteenje.

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

Samo za učitelje: O ovom delu pouke mi ćemo istraživati svrhu i ulogu nadahnute Reči, ali i govoriti o metodičnom pristupu proučavanju Biblije.

I. Zašto proučavati Bibliju? (Čitaj tekst u 2. Timotiju 3,14-17. u razredu!)

Bez obzira na starost, profesiju i poreklo, većina od nas ima duboku želju da nauči kako da proučava Bilbiju tako da se približi Bogu i da se osposobi da njene istine širi drugima.

U tekstu koji smo upravo pročitali, Pavle hrabri Timotija da se i dalje nadahnjuje, pokreće i veruje u verodostojnost svetih pisama. Zašto? Pavle objašnjava da je Pismo u mogućnosti da verniku da sposobnost da shvati Božju spasonosnu nameru u njegovom životu pod uslovom da verom prihvati Hrista kao Spasitelja i Gospoda.

Početne reči 16. stiha naqm govore da je Pismo nadahnuto od Boga. Iako Pavle govori o Starom zavetu u ovom stihu (novozavetne knjige još nisu bile prihvaćene kao sastasvni deo Bilbije), mi danas prihvatamo i Stari i Novi zavet kao nadahnuti deo Božje Reči.

Prihvatajući „da je sve Pismo od Boga dano“, možemo se osloniti na njegovu korisnost i vrednost kao izvora učenja i doktrine, ali i kao usmerenje na svaku istinu. Reči „za poučavanje u pravdi“ ukazuju da je Pismo od najveće koristi kada nam je potrebno usmerenje kako da živimo pravi9m hrišćanskim životom.

Zašto da proučavamo Bibliju? Zapazite konačnu ulogu Bilbije u završnim rečima 17. stiha: „Da bude savršen čovjek Božji za svako dobro djelo pripravljen!“ Pavle kaže da uz snažno i obilno proučavanje Biblije vernik postaje obučen da čini dobra dela. To znači da će on u svim prilikama i mogućnostima u životu uvek

činiti ono što je dobro, da će se truditi da sva njegova dela budu dobra.

Prema tome, proučavanje Pisma ima moć da u nama obavi zadatak promene koji će svedočiti o sili božanskog nadahnuća koje ne samo da vodi u spasenje, već daje i solidan temelj za život pod uticajem Božje Reči.

Razmotri i ovo: Na koji način Biblija služi kao tvoj učitelj? Šta njen status nadahnutog dokumenta znači u svim aspektima tvog hrišćanskog života i rada?

II. Kako da proučavamo Bibliju?
(Čitaj tekst u Jevrejima 11,6 u razredu!)

Pouka za ovu sedmicu osvetljava osobine i aktivnosti Boga koji je nadahnuo Pismo. Razmatranje teksta u Jevrejima nam pokazuje da mi, ukoliko želimo da se približimo Bogu, moramo verovati da On zaista postoji. Osim toga, isti tekst naglašava da Bog nagrađuje one koji ga iskreno traže. Prema tome, vera i verovanje su deo našeg traženja Boga.

Većina od nas se bavi proučavanjem Biblije ne samo zato da otkrije biblijske istine, već i zato da bi se približila Bogu koji je nadahnuo Pismo čitanjem, razmišljanjem i primenjivanjem Njegove Reči. Iako je ova namera veoma važna, moramo obratiti pažnju i na sam sistem proučavanja.

Postoje mnogi statistički podaci koji ukazuju da istrajno svakodnevno čitanje Biblije nije prošireno ni među vernicima koji redovno posećuju bogoslužjenja. Iako se tu može raditi i o uticaju svetovne kulture ili prezaposlenosti, za mnoge, razlog za to se može tražiti u činjenici da ne poznaju pravu metodu proučavanja niti raspoložu sposobnošću da otkrivaju duboki smisao pročitanih tekstova da bi mogli da otkrivaju biblijske istine i da dobiju

pravlina uvid u sva učenja svete Božje Reči. Oni jednostavno ne znaju kako da učenja Biblije dovedu u dodir sa svojim svakodnevnim životom i da im omoguće da deluju na njihove postupke i odluke.

Kako, onda, da proučavamo Bibliju na način koji će povezati njeno proučavanje s našim životom i životnim iskustvom? Početna tačka u proučavanju bi bila metodičan pristup proučavanju. Induktivna metoda proučavanja Biblije, već po svojoj prirodi, razvija i gradi sposobnosti. Učiti kako da se poslužimo sredstvima induktivnog proučavanja Biblije (o kojima se govori kao o posmatranju, tumačenju, personalizaciji i primeni), to je proces koji omogućuje čitaocu da uspori proučavanje da ne bi propustio dublje slojeve značenja. On osposobljava čitaoca da sluša Božju Reč uz pomoć Svetoga Duha, da čuje šta ona govori njegovom duhu i srcu i da joj dozvoli da promeni njegov život.

Uzmi u obzir i ovo: Zašto je verovanje u postojanje Boga preduslov za približavanje Bogu? Kako da „slušamo“ Božju Reč? Kako se događa promena u našem životu dok slušao Božju Reč?

KORAK 3 – PRIMENA

Samo za učitelje: Čitaj tekst u Evanđelju po Marku, peto poglavlje, deleći tekst u odseke koje će čitati pojedini vernici u razredu. Onda preći celo poglavlje, služeći se pitanjima kao načinom da naglasiš svaku pojednost induktivne metode proučavanja Biblije.

Veštine induktivnog proučavanja Biblije

1. Posmatranje: Ova veština nam pomaže da odgovorimo na pitanje: „Šta nam Biblija ovde kaže?“ Zapažamo na taj način delove teksta, pronalazimo ključne reči, razlike, upoređenja, ponavljanja i upotrebu pitanja. Hajde da vežbamo odgovarajući

na sledeća pitanja u vezi s petim poglavljem Evanđelja po Marku!

- Šta su ljudi u Dekapolisu ili u Gerasi znali o „demonijaku“, čoveku opsednutom demonima?
 - Sada pronađite šta je Isus želeo da ovaj čovek učini u stihovima 19-20. Uporedite to s onim što je sam čovek želeo da učini.
2. Tumačenje: Ovo sredstvo odgovara na pitanje: „Šta to znači?“ Ovaj korak postavlja pitanja o tekstu: „Šta ova reč, ova fraza ili izjava znači?“ „Zašto se pisac poslužio upravo ovom rečju ili frazom?“ „Šta ova ilustracija govori?“ To su pitanja koja pozivaju na razumevanje. Ovaj korak je moguć samo ako je dovoljno vremena bilo posvećeno posmatranju.
- Pročitaj ponovo tekst. Kakve su posledice upoređivanja šta je Isus tražio od čoveka i onoga što je sam čovek želeo da učini?
 - Šta su te posledice donele ljudima koji su spomenuti u ovim tekstovima?
3. Personalizacija: Ovo sredstvo pomaže u odgovaranju na pitanje: „Šta ovaj tekst znači za mene u mom životu? Mi se trudimo da se izvednačimo s karakterima, aktivnostima ili okolnostima u tekstu.
- Razmotri tekstove od 21 do 25. čitajući dalje sve do kraja poglavlja. Zamisli sebe kao oca. Kako je sve toi moralo delovati na njega?
 - Posmatranje: Dok se trudio da se što pre vrati kući, Isusa prekida bolesna, neimenovana žena i oduzima mu važno vreme da sasluša njenu priču.
 - Pitanje: Kao otac, kakva osećanja i kakvo držanje biste pokazali u tom trenutku?
 - Šta biste želeli da kažete?

- Zamisite sebe na ženinom mestu i odgovorite na isto pitanje.
- Pokušajte da sebe zamislite na mestu učenika.
- Pitanje za personalizaciju: U odnosu na tekst u Marku 5, koju od tih izjava bi Isus uputio tebi i kuda treba ti treba da kreneš da bi te neko izlečio?

„Idi s mirom i budi zdrav!“ (Marko 5,34)

„Ne boj se, samo vjeruj!“ (Marko 5,36)

„Tebi govorim, ustani!“ (Marko 5,41)

4. Primena: Ovaj poslednji korak u induktivnom proučavanju Biblije je najvažniji. Pitajući se šta ja treba da činim danas, ili u toku ove sedmice, ili kasnije u životu pomoći će mi da počnem da živim u skladu s biblijskim načelima koja sam otkrio. Šta treba da činim, da držim, da kažem?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Primeni sledeću aktivnost u svom razredu. Započni deljenjem malih komada papira i pribora za pisanje.

Aktivnost: Zatraži od vernika da napišu nešto da čemu osećaju zahvalnost i posebnu akciju koju će izvesti na temelju teksta koji su danas čitali. Budi siguran da si naglasio da ancija mora da bude specifična, Na primer, u utorak u 6 sati podeliću svoju večeru i jedan biblijski tekst s jednim svojim susedom.

Pri završetku, pozovi razred da isproba veštine induktivnog proučavanja Biblije i neka planiraju da sledeće subote govore o tome kako je Božja nadahnuti Reč oživela u toku njihovog proučavanja.

TREĆA POUKA

Ključni tekst: Psalam 110,3.

Učenik će:

Saznati: Uporediti biblijski i evolucionistički pogled na poreklo čoveka, na prirodu i na svrhu našeg postojanja.

Osetiti: Razmišljati o časti koju imamo time što smo stvoreni po Božjem obličju i o odgovarajućim odgovornostima koje nameće takvo poreklo.

Učiniti: Prihvatiti blagodat koju Hristos nudi u novom životu s Njime i saradivati s Njime u borbi protiv iskušenja.

Kratak pregled pouke:

- I. Saznati: Stvoreni po Božjem planu
 - A. Koje filozofije o ljudskoj prirodi i svrsi postojanja su povezane s verovanjem u evoluciju?
 - B. Koje filozofije o ljudskoj prirodi i svrsi postojanja su povezane s verovanjem u božansko planiranje i stvaranje?

II. Osetiti: Božje obličje

- A. Koje emocije se javljaju kada shvatimo da je ljudski rod načinjen po Božjem obličju?
- B. Na sličan način, kako Bog mora da se oseća kada vidi da se Njegovo obličje kvari tako surovo kao posledica greha?
- C. Koja odgovornost za službu i odnose prati pravilno shvatanje o božanskom poreklu?

III. Učiniti: Novo stvaranje

- A. Iako ljudi i žene ne mogu da ponovo stvore sebe ništa više nego što su bili u stanju da se prvobitno stvore u početku, koju ulogu ipak imaju u Božjem planu ponovnog stvaranja?
- B. Kako se hrišćani, koji su „novo stvorenje“, suočavaju s iskušenjima i nasleđenim zlim sklonostima?

Ukratko rečeno: Verovanje da su ljudi u početku stvoreni po Božjem obličju nosi sa sobom i obavezi priznavanja odgovornosti koje nam je Bog dao. Iako je pad u greh pokvario Božje obličje, On želi da ga obnovi u svojoj deci koja prihvataju Hristove zasluge i saraduju s Njime u borbi protiv iskušenja.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: „U početku stvori Bog ...“ (1. Mojsijeva 1,1) Ove reči naglašavaju ljudsko poreklo. Prva poglavlja

1. Mojsijeve objašnjavaju i ulazaki greha u istoriju ljudskog roda, ali i nadu u obnovljenje svega što je izgubljeno.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu osvetljava stvaranje, pojavu greha u ljudskom iskustvu i Božji plan za obnovljenje. Tvoj cilj u ovom delu pouke je da pozoveš vernike da razmišljaju o važnosti toga znanja u okviru svega što nam ono otkriva o Bogu i o nama.

Početna aktivnost: Raspravljaj u razredu o sledećoj informaciji. Danas znamo da genetika utiče ne samo na naš fizički izgled već i na naš temperament i u mnogo slučajeva na naše posebne talente, sposobnosti i čak i na sklonost prema nekim naslednim faktorima bolesti, kao što su visok holesterol. Prema tome, kada smo svesni svoga porekla, to nas ponekad navodi na zahvalnost, a s druge strane primorava da preduzmemo neke odbrambene mere da izbegnemo negativne strane svog porodičnog nasledstva.

Diskusija: Koja je to predominantna karakteristika vaše porodice koju posebno cenite? Kako je važno znati da su sve generacije koje su postojale u prošlosti i koje postoje sada imale isto poreklo, isti početak u Bogu Stvoritelju? Šta nam 1. Mojsijeva kaže o nama samima u odnosu na prva stvorena bića?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar Biblije

Samo za učitelje: Danas imamo duboku potrebu da se duboko zamislimo o Bogu, da posmatramo Njegova dela i da mislimo o

posledicama koje ta potreba ostavlja na naš odnos prema Njemu i na način na koji posmatramo sebe kao nosioce Njegovog obličja.

Čitanje izveštaja o stvaranju predstavlja samo početak. Mi se moramo udubiti mnogo temeljitije u teološke teme o grehu, o sudu i o blagodati. Kako se sve te teme sjedinjuju u obećanju o obnavljanju i u evanđelju?

Važno je da prilikom čitanja prvog dela komentara Biblije „U početku Bog“ čitamo i tekst u 1. Mojsijevoj 1,1 do 2,3. polako i da pozovemo vernike u razredu da saslušaju taj izveštaj kao da ga prvi put čuju. Neka zapišu i nove misli koje su im se javile prilikom čitanja o Bogu Stvoritelju u izveštaju. Pozovite ih da razmišljaju o tome kako se Bog osećao kada je uspostavio prvi odnos s prvim ljudima.

I. U početku Bog
(Čitaj 1. Mojsijeva 1,1 – 2,3 u razredu!)

Ništa se ne može uporediti s osećanjem da se nalazite na početku svega i upravo to se i događa dok čitamo 1. Mojsijevu. Prvi stihovi Biblije sa svojim početnim rečima „U početku Bog ...“ predstavljaju najsvetčaniju izjavu, jer nas dopvode u vezu s Bogom Stvoriteljem, koji je ujedno i Bog preko kojega dobijamo svoje disanje i svoje biće i svoje spasenje.

Vidimo da je Bog početak svega i stoji iza početka svega. Jedan teolog kaže: „Gramatički govoreći postoji samo jedan jedini subjekt u svim tim stihovima: sam Bog. Sve drugo je samo objekt. Na objektr se deluje. Svetlost, vazduh, voda, kopno, vegetacija, sunce, mesec, zvezde, ribe, ptice, životinje – sve su to objhkti Njegove stvaralačke sile i procesa u kojemu je On jedini subjekt. U tim stihovima nam se govori da je Bog „video“, „odvojio“, „načinio“, „postavio“, „stvorio“, da vje kasnije objasnio čoveku sve što je učinio. Zatim, mpre toga, Bog je progovori i posledica je bila da se sve pokazalo.

U ovom početnom opisivanju Boga vidimo važnost i vrednost koju On pridaje svemu što je stvoreno, jer izjavljuje da sve „dobro bješe veoma“.

Uzmi i ovo u obzir: Početna poglavlja 1. Mojsijeve, opisujući sedmicu stvaranja, slikaju portret našeg Boga Stvoritelja. Kako izgleda taj portret? Šta nam portret govori o tome ko je Bog?

II. Stvoreni po Božjem obličju
(Čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 1,22.28; 2.3. u razredu!)

Prva poglavlja 1. Mojsijeve tako prekrasno opisuju da je u početku sve što je stvoreno bilo prožeto božanskim blagoslovom. Životinjski život, ljudska bića, i Subota, svi su primili obilne Božje blagoslove. 1. Mojsijeva nam omogućuje uvid u iskustvo prvih ljudskih bića, načinjenih po Božjem obličju, koja su vladala nad svim stvorenjima na Zemlji. Možete li zamisliti kako je izgledalo svetkovanje Subote pre nego što je greh ušao u ljudsku istoriju? Kakvog li blagoslovenog početka!

Prva knjiga Mojsijva živopismo opisuje iskustvo zavodničkog iskušenja, ulazak greha, propast ljudskog roda. Upravo tu dobijamo nepokvareni izveštaj o gubljenju Božjeg obličja u ljudima, kada su Adam i Eva otpali od Boga Stvoritelja i od svega što je Bog u početku zamislili da postanu i da budu.

Uzmi i ovo u obzir: Ovde treba da zastanemo i da razmislimo o ponašanju Adama i Eve, o delima koja su navela na greh. Kakva su to bila dela? Kako nam razmišljanje o svemu što je njih navelo na pad pomaže da postanemo još svesniji svojim sklonosti da postanemo neposlušni svome Stvoritelju? Šta nam ono otkriva o našem odnosu prema Bogu i o tome koliko mi sami odražavamo Božje obličje? Šta prokletstva koja je Bog izgovorio protiv greha govore o tome koliko

je greh odvratn u Božjim očima? Šta nam ona govore o samoj prirodi greha?

III. Greh
(Čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 3,1-15 u razredu!)

Mi danas imamo prednost da možemo da gledamo unazad na izveštaj o stvaranju i na poreklo greha. Vidimo da se u iskustvu Adama i Eve i u njihovom susretu sa zlom i grehom prvo pojavilo ponašanje koje je ukazivalo da žele da upoznaju i dobro i zlo, a ne samo dobro. Stekli su onda iskustvo da je poznavanje i dobra i zla pomračilo blagoslove koje im je Bog dao prilikom stvaranja.

Prvi ljudi su želeli da budu mudri, a završili su sakrivajući se od svog Stvoritelja. Danas znamo da teološki gledano mudrost počinje strahom Gospodnjim i poslušnošću Njegovoj Reči.

Naši prvi roditelji su bili očarani lepotom i navodnom dobrotom zabranjenog ploda. Pismo nas uči da moramo biti zadovoljni onim što nam Bog daje i smatra dobrim.

Razmotri i ovo: Čega je greh posledica i šta je to u grehu što nas nagoni da se sakrivamo od Boga? Kakva je razlika između straha koji nas nagoni da se sakrivamo od Boga i „straha Gospodnjega“ koji nam daje mudrost? Šta je jedini izvor mudrosti i pravog razumevanja? Kako nam 1. Mojsijeva u njen izveštaj o padu u greh služe kao opomena protiv lažnih ideja da nam je nepohodno i poznavanje greha ili zla da bismo stvarno shvatili šta je dobro?

IV. Suđenje
(Čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 3,14-19. u razredu!)

Prva poglavlja 1. Mojsijeve nam govore da je prokletstvo greha izazvalo trajno neprijateljstvo između ljudskog roda i zla. Ovo neprijateljstvo je postalo vidljivo u neposrednim uslovima koji su doveli do porođajskih bolova i do teškog svakodnevnog rada. S propadanjem i smrću na vidiku, izgledi na život i na Božje obličje u čoveku bili su pomračeni trajnim posledicama greha.

Međutim, zajedno sa sudom, bila je pružena i nada preko obećanja da će dobro nadvaladati zlo na kraju. Upravo zato, iako će ljudski rod nastaviti da živi pod senkom zla, ljudi će se uključiti u borbu između dobra i zla, pa će i nada i božansko obećanje nastaviti da predstavljaju deo ljudskog iskustva.

Uzmi o ovo u obzir: Kakve su bile posledice greha u odnosu na Zemlju i na ljudski rod? Šta to znači da je Zemlja bila prokleta? Šta se prilikom pada u greh dogodilo s Božjim obličjem u čoveku? Koju nadu je Bog obećao ljudima da ih sačuvao od propasti?

V. Blagodat
(Čitaj tekst u 1. Mojsijevoj 3,21!)

Stvoriteljeva ljubav i staranje o ljudima se pokazala time što ih je odeno u životinjske kože posle pada u greh. Kako je teško moralo biti Bogu da posmatra njihovo odlaženje iz njihovog rajskog doma? Kakvu neverovatnu ljubav je pokazao u svom božanskom staranju o grešnicima?

Uzmi i ovo u obzir: Na koji način se Bog postarao za grešni ljudski rod? Šta nam to staranje govori o tome šta su ljudi izgubili putem greha? Na koji način su životinjske kože predskazale ispunjenje božanskog obećanja o spasenju? Kako je taj simbol pokazao Božju ljubav prema ljudskom rodu?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pošto ste duboko razmislili u koraku 2 o rečima 1. Mojsijeve, kao vernici u razredu sigurno imate neke misli, shvatanja i ideje o kojima možete raspravljati. Imajući to na umu, radite na sledećoj aktivnosti i pitanjima, dajući sebi dovoljno vremena da raspravljate o teološkim temama 1. Mojsijeve i o posledicama koje te teme imaju u vašem sadašnjem životu.

Aktivnost: Neka dvojica ili trojica u razredu ispričaju izveštaj o stvaranju svojih rečima. Neka druga dvojica ispričaju svojim rečima izveštaj o iskušenju, o padu u greh i o obećanju u 1. Mojsijevoj 3,15.

Pitanja za razmišljanje:

1. Koje izrazite suprotnosti ili ključne reči nalazite u prva tri poglavlja 1. Mojsijeve?
2. Kako se u nekome može obnoviti Božje obličje? Šta u stvari znači odražavati Božje obličje?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Kada čitamo i razmišljamo o Bogu javlja se zahvalnost i hvala našem Stvoritelju. Izveštaj o stvaranju govori i o pojavi greha u iskustvu ljudskog roda; međutim, tu je i veliko obećanje o nadi da će, zaslugom Isusa Hrista, Božje obličje biti obnovljeno u nama i da će se ponovo uspostaviti i nekadašnji odnos između ljudi i njihovog Boga Stvoritelja. Već i samo to obećanje navodi nas na slavljenje i na zahvalnost Bogu Stvoritelju kada se naša pažnja usmeri na Njegovu blagodat i ljubav.

Odvojite dovoljno vremena za sledeću aktivnost (oko 15 minuta za stvaranje i oko 10 minuta za izražavanje zahvalnosti)

Aktivnost: Podeli vernikje u razredu u grupe od po tri vernika i neka svaka grupa napiše psalam ili poemu kojom slavi svoga Boga Stvoritelja zbog Njegovog dara blagodati i nade koja se ostvarila preko Isusa Hrista,

Okupite se ponovo i neka svaka mala grupa pročlita svoj psalam ili poemu pred okupljenim vernicima!

ČETVRTA POUKA

Ključni tekst: Jovan 3,16.

Učenik će:

Saznati: Opisati istovremeno razorne rezultate greha i rešenje koje je Bog osigurao.

Osetiti: Shvatiti dobrotu i veličinu Hristove ljubavi koja prašta, shvatiti oproštenje, opravdanje i obnovljenje kojew On omogućuje.

Učiniti: Pokajati se i iskusiti novi život koji dolazi prihvatanjem Hristove žrtve.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Veliki problem, veliko rešenje

A. Kako je greh promenio ljudsku prirodu i život na ovom svetu, ali i u celom svemiru?

B. Kakvo je bilo Božje rešenje problema greha? Kada je, u toku večne istorije, bilo osigurano i kakvu sili ono ima da rfazreši problem?

II. Osetiti: Beskrajna dobrota

A. Zašto je važno za svakog Hristovog sledbenika da svakoga dana razmišlja o svojoj velikoj potrebi kao grešnika?

B. Zašto je, osim toga, važno da svakoga dana razmišlja o onome što je Hristos učinio za grešnika svojom smrću na krstu?

C. Kako odgovor na Božju žrtvu ljubavi i prihvatanje oprostjenja, opravdanja i obnovljenja koje On omogućuje menja čovekovo srce?

III. Učiniti: Pokajati se i verovati

A. Šta Bog traži od grešnika da učini kao odgovor na Hristovu žrtvu?

C. Kako grešnik može da bude siguran u spasenje?

Ukratko rečeno: Bez Spasitelja, mi bismo se suočavali s večnim uništenjem zbog greha. Međutim, Bog nam je osigurao savršeno, sveobuhvatno rešenje putem Hristove žrtve, koja, ako je prihvatimo, osigurava oprostjenje, opravdanje i obnovljenje.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Hristovom smrću na krstu Bog nam je osigurao konačno i jedino rešenje problema greha. Bez

Božjeg načina, nema drugog načina da se oslobodimo greha i njegovih posledica.

Samo za učitelje: Od svih pitanja s kojima se suočava ljudsko postojanje, jedno nas najviše zbunjuje: „Ko sam ja?“ (2. Samuilova 7,18) Svet nas u svoj svojoj zbunjenosti ili kuša da uzdignemo sebe ili da se bacimo u dubine očajanja. U čemu je problem sa oba ova svetovna rešenja i šta je odgovor? Naša pouka za ovu sedmicu će se usredsrediti na to pitanje.

Početna aktivnost: Ko sam ja? Mogući su mnogi odgovori, ali ćemo uzeti u razmatranje samo četiri. Prvo, filozofi kažu: „Neproveravan život nije vredan da se živi. Znanje je sila, to je sila koja me stvara ili me lomi.“ Drugo, „primitivna“ osoba odgovara u okvirima plemenske identifikacije: „Nalazim svoju sigurnost u svojoj grupi; niko drugi nije važan!“ Nevolja s ovakvom primitivnošću je u tome što ona nikada ne izlazi iz pećine svojih interesa. Treće, uzmimo u obzir „svetskog“ čoveka. U svetu svetskoga, moj identitet, bilo u poslovima, politici ili profesiji, krije se u meni samome. Sila postaje moj fokus. U rečenici života, podmet sam „ja“, predikat je „sam“, a objekt „ja“. Ja sam ja! Ništa drugo nije važno!

Nijedan od tih odgovora ne zadovoljava. I zato, vraćamo se krstu. Tu vidimo svoj status: ja sam grešnik kojega Bog traži! Na krstu, grešnik vidi dve osobe: „Sina Božjega, koji me ljubi predade sebe za mene!“ (Galatima 2,20) Sin Božji i ja. Iz te perspektive mogu da potvrdim da nisam neka kosmička slučajnost u ovom svemiru. Ja nisam ni vrhunac nekog procesa evolucije. Ja nisam ni zupčanik u nekoj divovskoj mašini koji se vrti u nekom besmislenom krugu. Ja sam zalutalo Božje dete!

Diskusija: Zašto se do najboljeg odgovora o ljudskom postojanju može doći jedino kada se on proučava u svetlosti odlaska od Boga i vraćanja Njemu, u svetlosti vraćanja podnožju krsta?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Biblija delo odlaska od Boga naziva grehom – odbacivanjem Božje volje, ustajanjem protiv Božjeg zakona, odbacivanjem Njegovih opravdanih zahteva, nametanjem samoga sebe. S Nebom kao polazištem i grehom kao ciljem, grešnik kreće u srmoglavo padanje. Njegov let ima vertikalnu dimenziju, sa smerom nadole. Odlazanje od Boga ima i svoju horizontalnu dimenziju – raskidanje s porodicom i zajednicom, raskid koji je izražen u okvirima oholosti, ljubomore, neljubavnosti i drugih sličnih karakteristika. Navedi razred na diskusiju i o vertikalnoj i u horizontalnoj dimenziji grega i odlaska od Boga.

Pregled: Prilazi bavljenju grehom su raznoliki. Neki odbacuju i samo postojanje greha. Drugi izjednačuju greh s nekom biološkom greškom, sociološkim slučajem, psihološkom nerazvijenošću. Ima i takvih koji govore o moralnoj nedoraslosti ili ekonomskoj uskraćenosti. Međutim, šta kaže Biblija? Pouka za ovu sedmicu naglašava prirodu greha, ono što je Bog učinio da reši problem greha, i na ono što mi treba da učinimo sa svoje strane.

I. Greh: njegova priroda i suština
(Čitaj tekst u Rimljanima 7,23-25 u razredu!)

Greh je agresija, prodiranje na tuđi teren. Biblija počinje opisivanjem greha kao agresora koji prodire u Božje savršeno delo stvaranja, pozvan odlukom naših praroditelja da stanu na stranu Sotone, nasuprot Božjoj strani (1. Mojsijeva 3). Biblija se završava Božjim sudom, uništavanjem Sotone i stvaranjem novog neba i nove zemlje (Otkrivenje 20,11-15; 21,1-5). Između početka i kraja, Biblija opisuje istoriju greha onako kako se odigravala u životu pojedinaca ili naroda.

Greh je pobuna protiv Boga. Na Nebu greh je započeo Luciferovom pobunom protiv Boga (Isaija 14,12-15; Jovan 8,44). Na Zemlji, greh je počeo neposlušnošću Adama i Eve (1. Mojsijeva 3; Rimljanima 5,12). „Grijeh je prijestup zakona.“ (1. Jovanova 3,4). Prema tome, greh nije jednostavno zlo delo – kao što je vožnja kroz crveni svetlo – već stvarno ustajanje protiv Boga (Psalam 51,4; Isaija 1,2). I više, to je ujedno odbijanje pokornosti Bogu (Rimljanima 8,7) i odluka da živim u neprijateljstvu s Njime (Rimljanima 5,10; Kološanima 1,21).

Greh je univerzalan i dovodi do smrti. „Jer svi sagriješiš“, i svi su podložni smrti (Rimljanima 3,23; 6,23). Isaija daje žalosnu prognozu za ljudsku izopačenost: „Sva je glava bolesna, i sve srce iznemoglo. Od pete do glave nema ništa zdravo, nego uboj i modrice i rane gnojave, ni iscijedene, ni zavijene, ni uljem zablazene. Zemlja je vaša pusta, gradovi vaši ognjem popaljeni, vaše njive jedu tuđini na vaše oči, i pustoš je kao što opustošavaju tuđini.“ (Isaija 1,5-7) Značenje je jasno; cela osoba – fizički, mentalno, duhovno i emocionalno – zagađena je grehom (Rimljanima 1,23-25; 7,23-25; 5,8.12), zajedno s nama i celo delo stvaranja stenje pod teretom zla (Rimljanima 8,22). I tako, uniženo čovečanstvo, zalutalo društvo, i priroda koja stenje predstavljaju svedoke celom svemiru u borbi sa silama zla.

Uzmi i ovo u obzir: Greh nije jednostavno pobuna; to je i odbijanje i izbor. Šta odbacujemo kada biramo greh? U kojoj meri je greh zagadio ljudski rod i šta je jedini lek?

II. Greh: Šta je Bog učinio?
(Čitaj tekst u Jovanu 3,16 s razredom!)

U jednom snažnom tekstu, Biblija zaokružuje sve što je Bog učinio da bi rešio problem greha: „Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega jedinorodnoga dao da nijedan koji ga vjeruje ne pogine nego da ima život vječni.“ (Jovan 3,16) Božje davanje svoga Sina da umre na krstu nije bilo ni slučajno niti nasumično; ono je bilo zamišljeno u Njegovim mislima „prije postanja svijeta“ (Efescima 1,4-7).

Božje rešenje problema greha je istovremeno otkupiteljsko i hirurško. Ono je otkupiteljsko po tome što se Bog postarao za otkupljenje ljudskog roda od greha putem Hristovog krsta koji je pomirio Boga s ljudima (2. Korinćanima 5,19). Ono je hirurško zato što gleda unapred u vreme posletka kada će greh i njegove posledice biti potpuno uklonjeni i izbrisani sa Zemlje, praveći mesto za stvaranje „novog neba i nove zemlje“ (Isaija 65,17).

Razmisli i o ovome: Kako je krst pokazao svemiru i pravu prirodu greha i mpravo zanečenje života?

III. Greh: Šta mi treba da učinimo?
(Čitaj tekst u Efescima 2,8. u razredu!)

Mi sami ništa ne možemo da učinimo da spasemo sami sebe. Doktrina da možemo spasti sebe svojim dobrim delima ili ritualima je isto toliko stara kao i sam greh. Krst, a ne lišće smokve, predstavlja rešenje problema. „Načelo da čovek može da spase samoga sebe svojim dobrim delima nalazi se u temeljima svake neznabožačke religije... Sotona je usadio to načelo. Kada god se ono poštuje, čovek nema nikakve barijere protiv greha.“ (DA 35.36)

Jedino je Hristos naš Spasitelj. Da se izgovori ta istina nije posledica duhovne oholosti ili doktrinalnog ponosa već je to priznanje jedinstvenosti onoga što se dogodilo na krstu. Božji izabrani put za rešenje problema greha, pokazivanjem svoje blagodati, stajao je života Božjega Sina. „Sa Hristom se postupalo onako kako smo mi zaslužili, da bi se prema nama moglo postupati onako kako je On zaslužio. On je bio osuđen za naše grehe; u kojima nije imao nikakvog učešća, da bismo se mi mogli opravdati Njegovom pravednošću u kojoj nismo imali nikakvog učešća. On je pretrpeo smrt koja je bila namenjena nama, da bismo mi mogli da primimo život koji je pripadao Njemu. 'Njegovom ranom mi se iscijelismo!'“ (DA 25)

I zato, mora se naglasiti da su Božja ljubav i blagodat omogućili naše spasenje preko Hristovog krsta (Jovan 3,16; Rimljanima 1,16; Efescima 2,8; Titu 2,11). Naša uloga je da verujemo i da prihvatimo ono što je Bog učinio preko Hrista. Kao grešnici, sve što treba da učinimo je da u veri stupimo u podnožje krsta. Tamo u Njemu možemo da sagledamo našega Otkupitelja. Mi se moramo pokajati za svoje grehe i priznati da je On umro za nas (Marko 1,15; Dela 3,19; 16,31; Rimljanima 5,8; 14,15). Verom u Njega, imamo oproštenje greha i otkupljenje (Efescima 1,7.8), opravdanje (Galatima 2,16), i „pravednost i posvećenje i otkupljenje“ (1. Korinćanima 1,30). Ništa bitno za naše spasenje nije nam uskraćeno; i mi postajemo Božja deca (Rimljanima 8,14). Mi primamo dar večnoga života (Rimljanima 5,21; 6,23; 1. Jovanova 2,28).

Uzmi u obzir i ovo: Zašto je doktrina o spasenju delima tako opasna? Kako ona pokušava da potkopa teologiju krsta – da se možemo spasti jednino preko Hrista?

KORAK 3 – PRIMENI

Samno za učitelje: Svaka religija zahteva od svojih sledbenika da čine dobro, ili kao sredstvo za sticanje spasenja ili da se izbegne bar jedan od ciklusa reinkarnacije. Međutim, u hrišćanstvu, spasenje se ne može steći svojim dobrim delima. Duh proroštva piše da je ruho pravednosti „izatkano na nebeskom razboju i da nema u sebi nijednu nit ljudske zasluge.“ (COL 311) U Hristu, Bog nas prima takve kakvi smo, daje nam snaču da činimo dobro i prihvata nas kao svoju decu. Upravo zato i pevamo: „U Hristovom krstu je slava!“

Pitanja za primenu:

1. Kako možemo postići da krst zauzme centralno mesto u našem životu?
2. Kakvu odgovornost Božja deca imaju prema Njegovoj drugoj deci, i prema onima koja se nalaze u toru i prema onima koja su izvan njega?

KORAK 4 – STVORI

Sanmo za učitelje: Iskustvo otkupljenja nam omogućuje da stekmeno preobražen um koji može da gleda na život i na svoju okolinu iz perspektive holističke usklađenosti s Božjim prvobitnim planom.

Aktivnost: Uzimajući u obzir takvo iskustvo otkupljenja, kako ćete se odnositi prema onima koji vas okružuju – prema vašim susedima druge vere, vašem saradniku koji je često neprihvatljiv po svom ponašanju, prema onima koji se razlikuju od vas po kulturi, politici ili rasi?

PETA POUKA

Ključni tekst: Kološanima 2,15.

Učenik će:

Saznati: Opiši potpunost Hristove pobjede na krstu ne samo protiv sile greha, već i protiv svake druge sile i tradicije koji drže čovečanstvo u svojim okovima.

Osetiti: Radovati se Hristovoj pobjedi nad silama zla u svetu i u vašem ličnom životu.

Učiniti: Sjediniti se s Hristom, staviti da sebe svu Njegovu opremu i u zajedništvu s Njime, boriti se za spasenje duša.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Potpuna pobjeda

A. Koja Sotonina lukavstva je Hristos razobličio na krstu?

B. Koje prevarljive filozofije, tradicije i društvene i političke sile i sada zarobljuju stanovnike Zemlje, i kako im Hristova pobjeda nudi snagu neophodnu za savladaju te sile?

II. Osetiti: Radost pobjede

A. Kakva sigurnost je moguća verniku koju se uzda u Hristovu pobjedu na krstu?

B. Iako ima još bitaka koje se moraju voditi sa zlom, na osnovu čega možemo da budemo radosno sigurni i da hvalimo Boga zbog ishoda ovog kosmičkog rata?

III. Učiniti: Gospodnje bitke

A. Kako se hrišćani sjedinjuju s Hristom u konačnoj borbi protiv zlih sila?

B. Zašto je za Hrista bilo važno da upotrebi svoje prijatelje i učenike kao lične ambasadore i vojnike u sukobu ovde na Zemlji?

Ukratko rečeno: Na krstu, Hristos je bio pobednik nad zlom i pokazao da su Sotonine optužbe protiv Božje vladavine osnovane na lažima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: U velikoj borbi između dobra i zla, krst je simbol pobjede nad zlom. I dok se bitka približava svom konačnom kraju, vernik doživljava iskustva rastenja u kontekstu sukoba, tražili za sebe pobjedu u Hristu.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu objašnjava razne aspekte onoga što je Hristos postigao na krstu. Iako je Njegova pobjeda nad grehom potpuna, hrišćanin, se i dalje bori s grehom u njegovim mnogim sveobuhvatnim pojavama i oblicima.

U ovom uvodnom delu, važno je da počnemo da ispitujemo dinamiku ove bitke i da saznamo kako možemo da postignemo pobjedu, da živimo hrišćanskim životom uprkos borbi kopja se vodi protiv greha.

Početna diskusija: Postoje mnoge različite vrste izazova i bitaka. Neki se mogu odnositi samo na lično iskustvo. Mnogi posmatraju navike koje nas zarobljavaju u smislu vođenja bitaka, pa govore, na primer, da vode bitku protiv pušenja. Druge bitke zahtevaju ujedinjavanje snaga, kao što su bitke za odbranu zemlje ili doma.

Bilo da se bitka volju na pojedinačnom ili zajedničkom planu, zajednički cilj svih bitaka je postizanje pobjede nad nekim koga smo proglasili svojim neprijateljem.

Gledajući opštu dinamiku bitke, vidimo da uvek postoje dve različite sile koje se bore za prvenstvo da bi dobile „nagradu“. U sve ovo je uključen i ratni plan ili strategija, ali i učesnici u rati jednih protiv drugih.

Značajan deo započinjanja bitke je pregled raspoloživog naoružanja i opreme da bi se videlo možemo li dobiti bitku. Ta oprema, zajedno s planom izvođenja, svakako da je ključna za postizanje pobjede.

Dok je strategija, dobra ratna oprema i naoružanje, i želja za pobjedom veoma važna, postoje i druge važne komponente koje se ne smiju zanemariti. Razgovori s pobjedničkim veterancima ukazuju da je uloga vere, izdržljivosti i zajedništva jednoga s drugim bitna za uspjeh u borbi.

Biblija opisuje da su duhovne bitke između Boga i zla započele na Nebu između Lucifera i Mihaela. Pre nekoliko sedmica, jedna od pouka je govorila da su se prvi stvoreni ljudi pokorili sili zla i da je tako grijeh ušao u historiju ove planete. Božja Reč naglašava da se plan bitke u potpunosti ostvario.

Danas, mi živimo na ovoj strani krsta i Hristove pobjede nad zlom, grijehom i smrću. Upravo zato sada moramo razmotriti važnost duhovnih oruđa u borbi za naše spasenje u ovom velikom sukobu između dobra i zla. Pobjeda je moguća uz pomoć duhovnog naoružavanja verom, izdržljivosti i zajedništva sa Isusom Hristom, Pobjednikom.

Pitanja za diskusiju:

1. Koji biblijski tekst u pouci za ovu sedmicu nam daje ohrabrenje u borbi protiv zla?
2. U čemu je značaj Hristove pobjede na krstu, i kakve posljedice ta pobjeda ima u našem svakodnevnom životu?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Istorijski kontekst Pavlove Poslanice Rimljanima pokazuje Pavlovo pastirsko srce i njegovu sposobnost poučavanja kada se trudio da pouči i savetuje novoobraćene vernike u svemu što se odnosi na njihovo duhovno razumevanje življenja novim životom u Hristu. Ove pouke su na poseban način tema 6. poglavlja Poslanice Rimljanima. U drugom delu pouke pročitajte to poglavlje, raspravljajte o raznim ilustracijama kojima se Pavle poslužio kada je govorio o rastenju u hrišćanskom životu s pogledom na Hristovu pobedu na krstu.

KOMENTAR BIBLIJE

I. Krštenje, smrtživot (Čitaj tekst u Rimljanima 6,1-11 u razredu!)

Šesto poglavlje započinje strogom reakcijom na pogrešnu zamisao nekih vernika u Rimu. Misao je bila sledeća: ako se blagodat pokazuje sve više što se umnožava greh, tada trebva grešiti da bi se blagodat umnožila! Pavle se služi slikom krštenja da bi odbacio tu pogrešnu mnisao i da bi opisao novi život Hristu.

U prvoj crkvi, krštenje je bilo dokaz nečijeg priznanja vere i odbacivanja starog života bez Hrista.

Pavle se služi tim duhovnim iskustvom u životu novoobraćenih vernika kao sredstvom da pokrene raspravu o tome kako treba razmišljati pre i posle obraćenja i promene života i kakve posledice ima to razmišljanje u životu vernika.

Pavle objašnjava da je krštenje sahranjivanje svega što je povezano sa starim životom. Delo krštenja povezuje vernika s Hristom, Isto onako kao što je Hristos uskrsnuo iz mrtvih „slavom

Očevom“, tako se sada prilikom krštenja odigrava sahrana starog života i ustajanje vernika na novi život.

Jedanaesti stih ističe novo držanje, novi način na koji vernik treba da razmišlja u novom životu: „Tako i vi, dakle, držite sebe da ste mrtvi grehu, a živi Bogu.“

Uzmi u obzir i ovo: Zašto je pogrešno zamisao da treba da grešimo više da bismo primili i više blagodati? Šta znači biti mrtav grehu i živ Hristu? Kako se ta istina pokazuje u krštenju?

II. Oružja, oruđa i instrumenti (Čitaj tekst u Rimljanima 6,12-14. u razredu!)

Neka nekoliko vernika u razredu pročita tekstove u Rimljanima 6,12-14 iz raznih prevoda. Zapazite kako razni prevodi upotrebljavaju razne reči za pojam „oružja nepravde“ i „oružje pravde“. „Niti dajite udova svojijeh grijehu za oružje nepravde, nego dajite sebe Bogu, kao koji ste živi iz mrtvijeh, i ude svoje Bogu za oružje pravde.“

Pitanja za raspravljanje: Kako različne reči kao što su instrument, oduđe, oružje, ud doprinose novom razumevanju činjenice koliko ćemo života predati Bogu i kao ćemo živeti?

III. Robovi Bogu (Čutaj Rimljanima 6,15-23. u razredu!)

Pavle se služi snažnom ilustracijom u svom učenju šta znači živeti novim životom u Hristu. U istorijskom kontekstu, kao i u mnogim delovima sveta, biti rob znači da ne raspolažeš nijednim delom svog života. Sva pažnja je usmerena na gospodara u smislu

služenja i vremena. Rob nema nikakvih prava; rob se smatra umovinom na službi svome gospodararu.

Zanimljiv je i 16. stih. „Ne znate li da kome dajete sebe za sluge u poslušanje, sluge sve onoga koga slušate, ili grijeha za smrt, ili poslušanja za pravdu?“ Drugim rečima, vraćajući se natrag na krštenje, oni koji se odlučuju za Hrista, čine to slobodno, birajući novog gospodara i novi odnos potčinjavanja i službe Učitelju.

Primetite ogromnu razliku u plati između služenja grehu i robovanja pravdi. „Jer kada bijaste robovi grijeha, prosti bijaste od pravde. Kakav, dakle, onda imadoste plod za koji se sada stidite? Jer Je onoga kraj smrt! A sada, oprostivši se grijeha i postavši sluge Božje, imate plod svoj na posvećenje, a kraj život vječni. Jer je plata za grijeh smrt, a dar Božji je život vječni u Hristu Isusu, Gospodu našem.“ (Rimljanima 6,20-23)

Rasprava: Upitaj vernike da svojim rečima opišu razliku između plate prilikom služenja grehu i „Božjega dara“?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Podeli vernike u razredu i manje grupe od po 3-5 vernika.

Aktivnost: Neka vaše male grupe sačine ratni plan za življenje živim i radosnim životom u Hristu ciljne grupe; na primer, ciljna grupa mogu da budu novoobraćeni, omladina, stariji vernici i td.

Potrudi se da u smislu ove pouke i o neprijatelju razmišljate kao o poglavarstvima i silama; govorite o sredstvima da se postigne pobjeda u Hristu.

Neka kasnije po jedan član grupe svima u razredugovori o ratnom planu svoje grupe.

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Nabavi pribor za pisanje! Da li neko nedostaje u vašem razredu? Neka mu svi članovi razreda napišu neku reč ohrabrenja.

ŠESTA POUKA

Ključni tekst: Rimljanima 8,37.

Učenik će:

Saznati: Opiši temelj na kojemu vernici mogu da postignu pobjedu u Hristu nad svojim manama i nedostacima.

Osetiti: Priznaj Hristovu silu dostupnu i najslabijemu među nama koji, pokajanjem i verom, traži Njegovu zaštitu i snagu.

Učiniti: Pokori se Bogu, približi se Bogu, stani u Njegovoj snazi, uspostavi se Sotoninim napadima.

KRATAK PREGLED POUKE:

I. Saznati: Sigurnost u pobjedu

A. Koji biblijski primeri pokazuju kako su Hristovi sledbenici bili pobjednici nad đavolom?

B. Kako hrišćanin iz Božjih obećanja može da izvuče snagu za pobjedu u vreme iskušenja?

II. Osetiti: Savršena nada

A. Kako je Hristos pobedio Sotonu? Na sličan način, kako i Hristovi sledbenici mogu da upotrebe ista sredstva da postignu pobedu?

B. Kako Božja deca mogu da budu sigurna u Hristovu sposobnost da ponudi svaku silu koja im je potrebna da bi se oduprlu zlu? Kakvu nadu to obećanje nudi?

III. Učiniti: Stajati kao stena

A. Šta većina hrišćana čini da bi se oduprla Sotoninim napadima?

B. Kome treba da posvetimo najveću pažnju kada nas okruže nevolje?

C. Na koje obećanje o sili i pobedi se možemo osloniti svakoga dana?

UKRATKO REČENO:

Pokoravajući se Bogu i verujući u Oca, Hristos je postizao pobjede nad Sotonom. Na isti način, kao Njegovi sledbenici, potražimo silu za pobjedu da savladamo iskušenja u pokoravanju Božjoj volji i u veri u Njegovu Reč. Na taj način i najslabija duša može da pobedi.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Hristova smrt na krstu nudi nadu u život pomirenja s Bogom, ali daje i pobedu nad silama zla svakom verniku.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu bavi se poglavarstvima i vlastima i silama pakosti ispod neba, ali i biblijskim primerima pobeđe nad njima. Pobeđe svedoče da sila Isusa Hrista može da postigne pobeđu nad silama zla.

Vaš cilj u ovom prvom delu pouke je ohrabrite vernike da dublje razmišljaju o duhovnim pobeđama koje su već postigli u svom životu. To je vreme da se prikupi nada i hrabrost, sećajući se Božjih dela i Njegovih ispunjenih obećanja u našu korist.

Početna aktivnost: Na pravi dve kolone na tabli. Iznad jedne stavi naslov: Poglavarstva i vlasti, a iznad druge; Pobeđe.

Neka se vernici u razredu sete vremena pre svog obraćenja. Protiv čega su se duhovno borili? Načini listu predmeta i napiši ih ispod naslova: Poglavarstva i vlasti.

Zatim, neka sse vernici sete i sile Božje u svom životu i načina na koji im je Bog poklanjao pobeđe. Napiši predmete ispod naslova: Pobeđe

Pitanja za razmišljanje:

Kako su moji odgovori ojačali moju nadu u pobeđu nad silama zla danas?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Komentar biblije

Samo za učitelje: Niko nije pretrpeo više od Isusa. Patnje kao deo hrišćanskog života se najbolje mogu razumeti u kontekstu života biblijskih ličnosti, kao što su Hristos ili Pavle, koji su pretrpeli progonstvo, teškoće, neprijateljstvo dok su živeli po načelima svoje vere.

Celo Pismo jasno objavljuje posledice greha i otvorene napade na Božji narod pod uticajem oruđa pokvarenosti. Mnogo puta mi zaboravljamo prave uzroke stradanja i postavljamo pitanje zašto smo izloženi teškoćama. Zato imamo stalnu potrebu da se podsećamo putem biblijskih obećanja da možemo živeti pobedonosno u Isusu Hristu.

Cilj ovog dela pouke je da dublje razmislimo o temama stradanja i teškoća u životu vernih Hristovih sledbenika, ali i da razmislimo o nadi i o pobedi koja nam je omogućena verom.

Čitajte sledeće tekstove iz Biblije u raznim prevodima i razmišljajte o njima!

I. Živeti i stradati za Hrista
(Čitaj tekst u 1. Petrovoj 4,12-19; 5,6-11!)

U prvom tekstu, 1. Petrova 4,12-19, apostol Petar kaže: „Dragi prijatelji, nemojte se iznenaditi što prolazite kroz bolna stradanja, kao da vam se nešto neobično događa. Već se radujte u Hristu što možete da učestvujete u Njegovim stradanjima tako da se možete obilno radovati kada se bude pokazala Njegova slava!“

Pišući u apostolsko doba, apostol Petar zna iz prve ruke da će izjednačavanje s Hristom sasvim prirodno dovesti do progonstava i stradanja. Za onu braću i sestre u Hristu koji žive u geografskim područjima u kojima ima malo progonstava i stradanja za Hrista, predstavljaće pravo iznenađenje kada se pojave neočekivane teškoće i stradanja u njihovom životu.

Vidite kako Petar pažljivo komentariše i objašnjava (1. Petrova 5,8-11) problem stradanja: „Budite trijezni i pazite, jer suparnik vaš đavo, kao lav ručući, hodi i traži jkoga da proždere. Branite se od njega tvrdom u vjeri, znajući da se takova stradanja događaju vašoj braći po svijetu. A Bog svake blagodati koji vas pozva na vječnu svoju slavu u Hristu Isusu, on da vas, pošto malo postradate, savrši, da utvrdi, da ukrijepi, da utemelji.“

Obratite sada svoju pažnju na tekst u 1. Petrovoj 5,6.7. Zapamtite Petrove reči koje daju veliku utehu i nadu u vreme nevolja i stradanja: „Ponizite se, dakle, pod silnu ruku Božju, da vas povisi kada dođe vrijeme. Sve svoje brige bacite nanj, jer se on brine za vas!“

Uzmite u obzir i ovo: Neka vernici svojim rečima ponove tekst u 1. Petrovoj 5,6.7! Šta nam ti tekstovi govore o Bogu?

II. Imajući večnost pred očima
(Čitaj tekst u 2. Korinćanima 4,7-17 u razredu!)

Apostol Pavle je izuzetan primer stradanja za Hrista, jer je iskusio mnoge oblike teškoća; kao takav on je autoritet u temi stradanja, vere i pobjede u Hristu.

Naglasite razliku koji ističe u 8. i 9. stihu. Govori o tome kako je stradai na Hrista na sve moguće načine, ali da se nije dao slomiti. Bio je ponekad veoma zbunjuen, ali nikada nije očajavao, bio je

progonjen ali se nikada nije osetio odbačen od Boga. Bio je oboren, ali nikadsa uništen.

U desetom stihu se služi rešju „uvek“. Razmišljajući o toj reči dolazimo do uverenja da je Pavle izdržavao stradanje kao neku vrstu svakodnevnog iskustva, uobičajenog iskustva u životu i u službi. Pavle stalno upoređuje život i rad Isusa Hrista sa svojim životom i iskustvima koja stiče.

Kako je Pavle uspevao da izdrži takva intenzivna, stalna stradanja? Čitajte šta kaže u 13. i 14. stihu! „Jer je sve vas radi, da blagodat umnožena izobiluje hvalama na slavu Božju. Zato nam se ne dosađuje, no, ako se naš sadašnji čovjek i raspada, ali se unutrašnji obnavlja svaki dan!“ U stihovima 16-18 Pavle izražava veru u obilnoj meri i stavlja stradanja na njihovo pravo mesto!

Pavle nam svedoči da je neobično važno da se usredsredimo na večne stvarnosti. On nam pokazuje kako da razvrstamo sadašnje teškoće, okolnosti i prilike i da ih stavimo u njihov stvarni kontekst. Treba da imamo pred očima samo „vječnu o od svega pretežniju slavu!“

Uzmi u obzir i ovo: Kako je Pavle uspevao da ne izgubi hrabrost iako se svakoga dana suočavao s teškoćama? Kako nam stalno razmišljanje o životu i smrti Isusa Hrista može pomoći da izdržimo nevolje na svom duhovnom putu?

KORAK 4 – PRIMENI

Samo za učitelje; Ova vežba će vam pomoći da se suočite s temama koa što su protivna sila, Božja sila, stradanje i pobeda. Posveti dovoljno vremena čitanju biblijskih tekstova i razmišljaj o odgovorima!

Trebaće nam pribor za pisanje za svakog vernika. Dobro bi bilo da imate nba nraspolaganju tablu i kredu. Načini četiri kolone i napiši sledeće naslove:

KO (navedi imena osoba u priči)

ŠTA (šta su učinili)

KAKO (kako su odgovorili rečima)

ŠTA (kakve posledice u svom životu osećaš kada se suočavaš s teškoćama)

AKTIVNOST:

Podeli vernike u grupe od 3-6 vernika. Neka čitaju naizmeničko tekst u Delima 5,12-42. Neka zapišu svoje odgovore na pitanja na tabli.

Kada vernici završe vežbu, neka se ponovo okupe zajedno i neka diskutuju o svojim odgovorima.

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Važno je da se razmotre i evaluiraju činjenice koje smo naučili stvaralački izražavajući duhovne poglede koju su dirnuli naše srce. Dobro je da se shvati kako su dalekosežni primeri i reči pojedinaca opisanih u Pismu – kako nastavljaju na nadahnjuju, hrabre, da doprinose našem duhovnom rastenju i veri. To razumevanje je neophodno da bismo mogli da živimo životom pobede u Hristu.

AKTIVNOST: Podeli vernike u parove i daj im da napišu zamišljeni razgovor sa Petrom i apostolima. Neka taj razgovor započnu rečima: „Petre i apostoli, danas ste ojačali moju veru svojim!“

SEDMA POUKA

Ključni tekst: Efescima 6,13.

Učenik će:

Saznati: Opiši kako je svaki deo opreme koji nam Bog stavlja na raspolaganje bitan u životu vojnika Njegove vojske.

Osetiti: Shvati kakvu čast Bog ukazuje svojim vojnicima kada ih poziva da se bore za Njegovo delo.

Učiniti: Stabi na sebe Božju opremu, oslanjajući se potpuno na Njegovu zaštitu i silu preko molitve.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Sva oprema

A. Na koji način opasač vere, prsni oklop pravednosti, obuća evanđelja, štit vere, kaciga spasenja i mač Duha postaju značajan deo opreme koju nam Bog stavlja na raspolaganje?

B. Koju vrstu napada sila tame možemo odbiti svakim delom opreme koju nam Bog daje?

II. Osetiti: Prednost da ratujemo na Božjoj strani

A. Kako se Hristos poslužio istom opremom koju daje i svojim vojnicima?

B. Zašto treba da shvatimo kao počast priliku da budemo na istoj strani s Božjim Sinom u bitkama protiv zla?

III. Učiniti: Prilagoditi se

A. Iako je oprema Božja i osigurava nam Njegovu zaštitu, šta je dužnost svakog vojnika da bi mogao da stoji čvrsto u borbi protiv zla?

B. Koju važnu ulogu molitva ima u prilagođavanju sebe opremi i opreme sebi? Zašto je uloga molitve tako važna?

Ukratko rečeno: Putem svoje opreme istine, pravednosti, evanđelja, vere, spasenja i svoje Reči, Bog nam osigurava svoju zaštitu i strategiju za napad i odbranu u borbi protiv Sotone. Od Njegovih vojnika se traži da stave na sebe sve delove opreme i da stanu čvrsto protiv Sotone, oslanjajući se u molitvi na božansku snagu.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Božja oprema je nešto što stavljam na sebe kada prihvatimo Hrista. Izrazito je važno da

zaštitimo sebe stavljajući na sebe duhovni oklop kao deo dinamičnog i trajnog odnosa sa Hristom.

Samo za učitelje: Ova pouka treba da se upotrebi da bismo razvili puno razumevanje svakog dela svog duhovnog oklopa o kojemu Pavle govori U Poslanici Efescima. Kada jednom shvatimo razne delove oklopa i njihovu ulogu, važno je i da naučimo kako da ih upotrebimo na najuspešnji način. Proučavajući Isusov primer možemo sve to naučiti i pripremiti se za sve vrste napada koje će Sotona sasvimn sigurno preduzeti.

Otvaranje Biblije i čitanje – oblačenje Božjeg oklopa

Neka vernici čitaju tekst u Efescima 6,11-18, temelj pouke za ovu sedmicu, koji govori o delovima Božjeg oklopa. Neka vernici čitaju ovaj tekst, imajući na umu da Pavle želi da ohrabri Efežane da budu snažni u Gospodu i u Njegovoj snazi. U Efescima 6,11-13 Pavle prelazi na praktične savete kako to treba činiti. Kao iskusan učesnik u duhovnim ratovima, Pavle savetuje svoje drugove u borbi da stave na sebe sve delove Božjeg oklopa. Međutim, to nije bila neka nova misao. U svojim ranijim poslanicama, 1. Solunjanima 5,8, Pavle govori o naprsniku vere i ljubavi i o nadi u spasenje kao o kacigi. U Rimljanima 13,12 čitamo da je blizu dan za oblačenje u oklop svetlosti. Međutim, ovde, u Efescima, Pavle potpuno razvija ovu zamisao.

Korisno je da se setimo da je u vreme pisanja ove poslanice Pavle bio u lancima, vezan za rimskog vojnika. Svakoga dana, od jutra do večeri, on je morao da gleda oklop, kacigu, obuću, štit, mač svoga čuvara. Lako je zamisliti da je pod uticajem Svetoga Duha, Pavle u mislima upoređivao opremu svoga čuvara s onom koju hrišćanin treba da nosi da bi se uspešno uključio u borbu protiv đavola.

Diskusija: Na osnovu gornjeg teksta, zašto je tako važno da celo vreme imamo na sebi svoj duhovni oklop? Zašto je tako važno da

razumemo da nošenje Božjeg oklopa predstavlja aktivno i dinamično stanje življenja u Hristu? Na koji način je oblačenje oklopa nešto što se događa svakoga dana, a ne jednokratni čin?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Pregled: Tekst u Efescima 6,12 neposredno se odnosi na vrstu bitke s kojom se mi suočavamo. On nam govori da naša bitka nije protiv tela i krsvi već protiv sila i upravitelja tamne ovoga sveta, protiv duhovnih sila bezakonja u nebeskim mestima. Mi učestvujemo u pretežno nevildljivoj duhovnoj borbi u kojoj se suočavamo sa stvarnim, ali nevidljivim neprijateljem.

Samo za učitelje: Tri primarna cilja ovog dela pouke su: (a) da razumemo i stavimo na sebe sve aspekte Božjeg oklopa, (b) da otkrijemo kako Sotona posebno napada one koji su pošli za Hristom, (c) da razvijemo veštinu i običaj da se uspešno borimo protiv njega.

Prvo, pozovite vernike u razredu da ispitaju prirodu Božjeg oklopa. Kao što Biblija ističe, znamo da se duhovna bitka ne može voditi u telu. Moranmo se služiti duhovnim oružjem. Ako čitamo dalje, vidimo kakvo je to oružje:

Opasač: to je pojas istine

Naprsni oklop: to je pravednost

Kaciga spasenja: dar Božji

Evandjelje mira: to je obuća koja štiti naše noge

Štit vere: naša ključna odbrana

I mač Duha: to je Božja Reč.

KOMENTAR BIBLIJE

Celi oklop Božji

(Pregledaj tekst u Efescima 6,11-18 u razredu!)

Kada se jednom obučemo u Božji oklop, moramo biti spremni da se borimo. Međutim, šta možemo očekivati od bitke u kojoj se borimo protiv Sotone? Postoje dva važna izvora na temelju kojih možemo da razumemo stanje koje možemo da očekujemo. Prvi izvor je Biblija. Drugo je ono što o ovom ratu saznajemo iz svog ljudskog iskustva. Oba izvora nam daju informacije o stanju, okolnostima, činjenicama, uslovima koje ne samo da treba da očekujemo, već za koje treba i da se pripremimo kada se pojave.

Da prvo istražimo ono što možemo da saznamo iz ljudskog iskustva! Iako znamo da je Sotona vojskovođa koju gubi bitku protiv dobra, znamo osim toga i da je lukav i vešt i da ga nikada ne smemo potcenjivati. Slično tome, gledajući ljudsko iskustvo, videćemo da su neke od najboljih vojskovođa bile na strani gubitnika. Ako pogledate generala Ervina Romela, kojega su nazvali „pustinjska lisica“, videćete da je često nadmudrivao bolje opremljene i nadmoćnije snage saveznika u toku afričke kampanje u II. svetskom ratu. Među njegove omiljene taktike spadalo je i postavljanje malog broja tenkova s propelerima koji su podizali pustinjsku prašinu na širokom prostoru tako da su Britanci verovali da napad dolazi s te strane. Oni su zato postavljali svoju protivtenkovsku odbranu na tu stranu. Iznenada, međutim, stvarni Romelovi tenkovi su napadali iz pozadine i bitka se završavala i pre nego što je počela. Ovaj primer nam otkriva taktiku koju možemo da očekujemo. Sotona je stručnjak za zavodjenje, lažno predstavljanje i napadanje iz pozadine. Svaki dobar general će se truditi da nadmudri svoga protivnika, a Sotona je stručnjak za upućivanju ljudi u pogrešnom smeru.

Drugo, i najvažnije, izvor obaveštavanja kada pokušavamo da shvatimo vrstu izazova s kojim se suočavamo je svakako Biblija! U njoj nalazimo izveštaje koji nam otkrivaju o kakvim se duhovnim bitkama radi i kakva je sotonska taktika u njima upotrebljena. Neprijatelj se uvek trudi da započne bitku u okolnostima koje su

najbolje za njegov uspeh i naš poraz. Postoji i jedna centralna strategija kojom se Sotona služi stalno iznova i koja vrlo često uspeva – on se trudi na skrene našu pažnju s metoda kojima se služi i da krivicu za sve posledice prebaci na druge. U 1. Mojsijevoj 3,1-5 vidimo da je tako započeo i u Edemu sa zmijom. Kušajući Evu da padne, Sotona ju je osvedočio da treba da posumnja u Božje pobude i namere, a ne u njegove i da u stvari Bog želi da im uskrati prednosti znanja i besmrtnosti.

Uzmi u obzir i ovo: Kako se Sotona služi skretanjem pažnje, pogrešnim usmeravanjem i prikradanjem u svojim napadima protiv nas? Prema Bibliji, koje izvore zaštite nam Bog stavlja na raspolaganje? Navedi razne delove duhovnog oklopa i njihovu ulogu! Kako nas svaki deo štiti od strela straha, sumnje, nečistote, gneva, nestrpljenja, pohlepe i tako dalje?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pozovi vernike da pažljivo razmotre i druge biblijske tekstove da bi proučili duhovnu bitku u kojoj učestvuju. Posebno proučite Isusov primer, jer je Sotona na Njega usmerio svoje najoštrije napade. Većina tih napada je dolazila preko ljudi. Lista je impresivna i obuhvata:

- a. Isusovu porodicu – neki njegovi rođaci su smatrali da je poludeo (Marko 3,21), pa ni Njegova braća nisu verovala u Njega.
- b. Jevrejski narod – svojim dođe i svoji ga ne primiše (Jovan 1,11)
- c. Njegove učenike – sumnjičavi Toma (Jovan 20,9-31), lukavi Juda (Luka 21,37. – 22,6), nedosledni Petar (Marko 14,66-72).

Zamislite kako razorno deluje kada u vas sumnjaju, kada vas potcenjuju upravo oni s kojima ste najbliži! Kao p'rimer, naša pouka navodi Isusova kušanja, zapisana u Mateju 4,10. U svim tim zbivanjima, gledamo kako se Isus služi Božjom Rečju kao oružjem protiv kušača. Koji drugi primeri pokazuju Isusa kako se služi raznim delovima opreme i oklopa da se zaštiti od Sotone? Na primer, bez zaštite koju pruža štit vere, podržan stalnim razgovorima s Bogom (Efescima 6,18), možemo pretpostavljati da Isuws ne bi postigao konačnu pobeđu.

Možemo biti sigurni da će se Sotona poslužiti tom istom taktikom protiv nas; on će napadati, ismevati, ustajati protiv nas, činiti da nas odbace naši najmiliji kada god budemo pokušali da ispunimo Božju volju.

Sugestivna pitanja:

Razmotri taktiku iskušenja i pogrešnih saveta. Da li si ikada dobio savet da pođeš lakšim putem da postigneš neki cilj? Zvučao je dobro i bio je posledica nastojanja da ti bude dobro. Ipak, imao je samo jednu manu: bio je protivan Božjoj volji! Kako da se odbranimo od takve vrste saveta i napada? Koju ulogu molitva i proučavanje imaju u ovoj vrsti odbrane? Kako nam molitva i proučavanje pomažu da usavršimo svoju sposobnost da se poslužimo mačem istine?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Samostalno i zajednički, pozovi vernike u razredu da istražuju istinu Božje Reči. Na taj način, oni će ojačati svoju veru i neće se boriti jedni protiv drugih, već zajedno jedni s drugima protiv sila opisanih u Efescima 6,12. Naš cilj je da ostanemo sjedinjeni istinom koja je otkrivena u Bibliji, ali i da ostanemo rame uz rame s vernicima i da tako pobeđujemo i masom. U isto vreme, moramo

stalno imati na umu da je jedna od ključnih sotonskih strategija da nas okrene jedne protiv drugih.

Duhovna hrana za misli: Pozovi vernike da iuspitaju sami sebe. U krugu svoje porodice, prijatelja i crkve, postoji li neko protiv kojega gaje odbojna osećanja? Da li čuvaju teška sećanja, povrede, nerešene probleme? Pozovi vernike da razmotre te slučajeve raztumno i hrišćanski. Upitaj ih koji aspekti mača isitne mogu da im pomognu u takvim okolnostima! Pozogvi vernike da se okrenu Bibliji i da pronađu koje savete nam Isus daje da bismo izbegli sukobe i svađe. Na primer:

- U Jovanu 13,34 Isus, kao naš Zapovednik, zapoveda nam da „volimo jedan drugoga“!
- U Luki 17,3.4 dobijamo pouku da gajimo duh opraštanja. Sotoina dobro zna da ukoliko ne opraštamo, nećemo ni dobiti oproštenje.
- Koji su naši drugi primeri?

Ako je Sotona usadio u nas duh osvete, koren gorčine će izrasti u nama. Kada se to bude dogodilo, uništiće našu veri u našpu duhovnost, skinuće s nas naš oklop svetlosti.

Aktivnost: Konačno, upitaj razred da pročita tekst u Luki 22,31-62 u kojemu je opisano Petrovo odricanje. Šta možemo da naučimo od iskustva Petra koji je izgubio svoju orijentaciju i lišio se oklopa koji je morao da ima na sebi? U tom poglavlju nalazimo Petra koji je dozvolio da ga problemi ovoga sveta skrenu s puta, Petra koji se rukovodio svbojim interesima, željom da dobije priznanje sveta i položaj u njemu.

Primedba: Petrov primer pokazuje najopasnije oružje u Sotoninom arsenalu naoružanja. Osoba kojom se služi da bi nas odvojio od Isusa

i da bi na s naveo da skinemo zaštitni oklop kojiu nam Bog nudi, nije niko drugi nego mi sami!

1. Upitaj vernike da kažu koja im je bitka sa Sotonom bila najteža od svih?
2. Šta možemo da naučimo iz poziuva da Isusu prepustimo punu vlast nad našim životom kao ključem pobeđe nad Sotonom?
3. Kojom taktikom se sam Isus poslužio da bi postigao pobeđu u velikoj borbi vekova?

OSMA POUKA

Ključni tekst: 1. Timotiju 3,14.15.

Učenici će:

Saznati: Shvati svrhu i ulogu s kojom je Crkva osnovana, kao i činjenicu da je Hristos njen temelj i Poglavar.

Osetiti: Neguj jedinstvo uma i srca, ali i svest o raznolikosti koja daje snagu porodici Crkve.

Učiniti: Bavi se ulogom starešine koji služi.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Pozvani na misiju

A. Ko je Poglavar Crkve? Do kakve promene u ponašanju to treba da nas dovede kada smo u iskušenju da kritikujemo upravu Crkve ili njene vernike?

B. Kako nam je Hristos predstavio način upravljanja Crkvom na koji poziva sve nas?

- C. Koje uloge Crkva treba da obavi i kako uprava Crkve treba da podržava obavljanje tih uloga?

II. Osetiti: Pozvani na jedinstvo

- A. Hristos stalno naglašava jedinstvo između sebe i Oca. Zašto je jedinstvo s Bogom i s vernicima tako važno da Crkva stalno treba da ga neguje i unapređuje?
- B. Kako mnogi delovi Crkve treba da podržavaju i jačaju jedni druge?

III. Učiniti: Pozvani na službu

- A. Kako vernici Crkve treba da slede Hristov primer vođa koju služe?
- B. Koja dela službe Hristovi sledbenici treba da obavljaju svakoga dana?

Ukratko rečeno: Hristos je Glava Crkve i služi joj kao najbolji primer misije, jedinstva i službe svojim požrtvovanim životom na Zemlji. Njegov život je bio život savršenog jedinstva s Ocem, koji je dostigao svoj vrhunac u Njegovoj pomiriteljskoj smrti na krstu. Ono što je učinio nudi spasenje izgubljenima i pobedonosni život Njegovim učenicima.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteњу: Postati vernik Crkve znači i lično i zajedničko pripadanje. Prema tome, misija Crkve da traži

izgubljene i da ih učini učenicima ostaje i odnosi se u punoj meri na pojedinačnog vernika kao i na globalnu Crkvu.

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu razmatra Crkvu prilazeći joj sa aspekta prirode, misije, jedinstva i upravljanja, oblikujući tako najbolji okvir za zadobijanje učenika za Hrista.

U ovom prvom delu pouke želimo da povežemo sveopštu zamisao o Crkvi sa stvarnim iskustvom svakog vernika Crkve. Prvo, mi ćemo razmatrati jeidnstveni status Crkve adventista sedmog dana i izazove koju joj se upućuju, a onda ćemo pokušati da prodremo još dublje u stvarnu dinamiku srvarnog pripadništva.

Početna diskusija: Crkva adventista sedmog dana je danas vrlo uzbudljivo mesto. Mi gledamo priliv raznovrsnih novih vernika u mnogim zemljama. Zatim, gledamo mnoge događaje poslednjeg vremena kako se odigravaju pred našim očima, dajući nam dokaz da se približavamo očekivanom vremenu Isusovog drugog dolaska. Njegov dolazak je pred nama i mnogi među nama se sećaju biblijskog proročanstva o tome, ali i onoga što nam je rečeno u spisima Duha proroštva.

Globalna priroda naše Crkve stvara prekrasan mozaik raznovrsnosti. Iako smo kao denominacija davno prešli stotinu godina postojanja, novi vernici donose novi život u Crkvu i održavaju svest o misiji.

Verništvo Crkve sačinjavaju pojedinci sa slobodnom voljom koji provode u život svoje duhovne odluke i žive pojedinačnim i zajedničkim životom. Čineći tu raznovrsnost još složenijom, izvesne geografske lokacije i okolnosti doprinose da uticaj lokalne kulture i prezaposlenost života čine da naše proučavanje Biblije nije dostiglo očekivani i željeni nivo.

Drugi izazov Crkvi je čuvanje verništva, i u krajevima u kojima ono veoma brzo raste, ali i mladih i nešto starijih vernika u krajevima u kojima to nije slučaj.

Kako, onda, da nastavimo da rastemo duhovno i kao pojedinci i kao Crkva uopšte?

Sada je vreme da razmislimo mnogo dublje o odnosima koje uspostavljamo i održavamo međusobno u okviru mesne crkve. Ti odnosi su ključ uloge Crkve i njene misije.

Aktivnost:

Pitanja:

1. Ispričaj u jednoj ili dve rečenice kako si postao Hristov sledbenik i vernik Crkve?
2. Ko je imao ključnu ulogu u tvom aktivnom učestvovanju u crkvenom životu? Na koji način su uticali na tvoje duhovno rasteње i hodanje za Hristom?

KORAK 2 - ISTRAŽI

KOMENTAR BIBLIJE

I. Osposobljavanje Crkve
(Čitaj tekst u Efescima 4,1-16 u razredu!)

Istorijski kontekst nam govori da je Poslanica Efescima ono što obično nazivamo „pismo iz tamnice“; misli se da ju je Pavle napisao

dok je bio u tamnici. Poslanica svedoči da se Pavle ozbiljno zamislio o toj novoj zajednici, crkvi, koja je nastajala. Nalazimo da je u toj poslanici govorio o Crkvi kao o Hristovom Telu, kao o Hramu Svetoga Duha, kao o Hristovoj nevesti. Naš tekst u 4. poglavlju govori o jedinstvu i o svrsi Crkve.

Obratite pažnju na darove koji su dati crkvi i opisani u 11. stihu: „I on je dao jedne apostole, a jedne proroke, a jedne evanđeliste, a jedne pastire i učitelje.“

Veoma je značajno da razmislimo zašto je Hristos dao te darove pojedinačnim vernicima koji sačinjavaju Crkvu. Pavle daje tri razloga: prvi, Efescima 4,12.13, da opremi vernike za delo službe, za rasteenje Tela Hristova, sve dok svi ni ne dođemo u jedinstvo vere i poznavanja Božjega Sina, u zrelost, dok ne dostignemo punu meru rasteenja u Hristu.

Drugo, Pavle govori o stvarnom procesu rasteenja u Hristu. Uzmite u obzir stihove u Efescima 4,14-16, mi više ne smemo da budemo mala deca, koje baca tamo i ovamo svaki vetar doktrine, ljudskog razmišljanja, njihove lukavosti u širenju zavodljivih i lažnih nauka. Mi treba da govorimo istinu s ljubavlju, moramo da rastemo na svaki načinNjemu koji nam je Glava, odnosno u Hristu!

I poslednje, Pavle se usredsređuje na Crkvu i njene vernike i na njihovo zajedničko delovanje. Pročitaj 16. stih: „Iz kojega je sve tijelo sastavljeno i sklopljeno svakijem zglavkom, da jedno drugome pomaže dobro po mjeri svakoga uda i čini da raste tijelo na popravljanje samoga sebe u ljubavi.“

Ovaj tekst postavlja Pavlov okvir i za pojedinačnog vernika i za zajedništvo Crkve i njene strukture. On opisuje i proces pojedinačnog duhovnog rasteenja i zajedničke misije.

Hajde, onda, da razmotrimo tri svrhe darova koje Isus daje svojoj Crkvi. Prvo, da bi nas opremio da pripravimo vernike za službu. Drugo, duhovno rasteenje i znanje treba da spreči vernike da budu

zavedeni na pogrešan put. I konačno, sve to treba da služi za poučavanje Crkve.

Ove tri svrhe imaju jedan trostruki cilj, koji je prikazan u Efescima 4,13: jedinstvo vere, poznavanje Božćjega Sina, sazrevanje Crkve u Hristu.

Pavlova metafora o telu blistavo obuhvata njegovo viđenje za Crkvu: jedinstvo, zrelost i sklad. I pošto je telo sastavljeno ligamentima, ono deluje skladno tako što svaki njegov deo radi u zajedništvu s ostalima, unapređujući rasteenje u ljubavi.

Uzmi i ovo u obzir: Koje metafore Pavle upotrebljava da bi opisao Crkvu? Na koje duhovne kvalitete upućuju ove slike, na kakve bliske međusobne odnose u Hristu, odnose koje Hristos želi da se uspostave u Crkvi?

- S kojom namerom su duhovni darovi darovani Crkvi? Kojom metaforom ili slikom se Pavle služi da bi objasnio kako Crkva treba da deluje zajednički kao celina? Kako ta ilustracija obuhvata Pavlovu viziju o Crkvi?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke treba da poveže ciljeve crkvene strukture opisane u prethodnim delovima s praktičnom primenom u duhovnom životnom iskustvu vernika crkve. Kao uvod u sledeće razmatranje o učeništvu čitaj tekst u Mateju 28,19.29 zajedno s razredom.

Razmišljanje o biblijskom učenishvu. Nema nikakve sumnje da se mnogi među nama pitaju kako da se odnosimo jedni prema drugima i prema sveukupnoj crkvenoj strukturi da bismo stekli pojedinačno i zajedničko iskustvo koje Pavle definiše i opisuje u Poslanici Efescima? Ovo pitanje predstavlja suštinu učenishva i stvaranja učenika.

Kada se okrenemo tekstu u Mateju 28,19 razmotrimo početne reči: „Idite, dakle, i naučite sve narode (načinite sve narode mojim učenicima).“ Kako se stvaraju učenici? Evandjelja opisuju i model i metodu učenishva prikazujući kako je sam Isus pozvao svoje učenike, kako je izabrao 12 ljudi da nastave Njegov posao kada se bude vratio svome Ocu.

Model i metoda učenishva kojom se Isus poslužio nije bila neki program predavanja i učenja; umesto toga, bilo je to ulaganje vremena i odnosa u okviru proživljenog iskustva u procesu stvaranja učenika.

Iskustvo je, dakle, bilo ključ načina na koji je Isus poučavao svoje učenike i osposobljavao ih za njihovu buduću službu. I dok je s njima delio svoj svakodnevni život poučavanja, propovedanja i lečenja, te okolnosti su se pretvorile u učionicu i u časove koje je Isus davao svojim učenicima. Dok je delio odnose i iskustva u službi sa svojim učenicima, oni su postajali sve sličniji svome Učitelju i suočeni s cenom i predanjem neophodnima ako žele da slede Isusa.

Učenishvo po svojoj suštini je proces uspostavljanja odnosa. Jedan teolog kaže: „Učenici se ne mogu proizvoditi kao masovni proizvod. Mi ne možemo ubaciti ljude u neki program i onda gledati kako se učenici pojavljuju na kraju proizvodnog procesa. Potrebno je vreme da bi nastali učenici. Potrebno je pojedinačno lično nastojanje.“

Isusova metoda stvaranja učenike otkriva da samo mala grupa može da stvori uslove pod kojima može da dođe do poštene i otvorene razmene utisaka. Ovaj kontekst omogućuje pojedinačni odgovor i

posmatranje uzora što čini da dolazi do popravljivanja, nadahnuća, želje da čovek postane sličan svom Uzoru, da postane učenik.

Samo na kratkoj udaljenosti, u stvarnom životnom kontaktu, dolazi do promene u životnoj orijentaciji, iskustvu i duhovnom razumevanju čoveka koji postaje učenik. Taj proces duhovnog rasteanja se naziva preobražavanje.

Posledice: Da bismo odgovorili na izazov očuvanja vernika, treba da se naglasi da novi vernici koji su deo odnosa učenitstva sa još najmanje dva druga vernika u crkvi nisu skloni da napuste Crkvu. Umesto toga, oni dobijaju ohrabrenje, obučavanje i izazov da stvaraju nove učenike.

Sada je vreme da se stvaranje učenika unese u svakodnevni život i postojećih i novih vernika Crkve u obliku međusobnog namernog odnosa koji zahteva ulaganje vremena i iskustva u život drugih. Sada je vreme da zajednički činimo da učenici zajednički rastu. Sada je vreme da postanemo deo zajedništva. Sada je vreme za Crkvu da ispuni svoju misiju!

Podsdticajna pitanja:

1. Na temelju teksta u Mateju, kako je Isus hrabrio, opremao i upućivao svoje učenike?
2. Šta bismo mogli da uzmemo iz Njegove metode stvaranja učenika i da unesemo u svoje metode stvaranja učenika?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Nabavi pribor za pisanje za svakog vernika u razredu. Ako nema mogućnosti da se pribor osigura svima, tada

podeli vernike u male grupe za molitvu koje će se moliti za nekoga iz grupe ili za nekoga koga grupa odredi.

Aktivnost: Zatraži od vernika da zapišu ime nekoga u mesnoj crkvi za kojega bi želeli da se mole i kojemu bi želeli da posvete jedan deo svoga vremena i života. Oni mogu da učine taj dodatni korak pozivajući tu osobu u učeničko zajedništvo.

DEVETA POUKA

Ključni tekst: Dela 2,38.

Učenik će:

Saznati: Opiši duhovno preobražavanje i istine simbolički predstavljene krštenjem, pranjem nogu, i Gospodnjom Večerom.

Osetiti: Postani svestan svete prirode ovih obreda koje je Hristos ustanovio svojim ličnim iskustvom.

Učiniti: Učestvuj celim srcem u zajedničkom izražavanju vere u obredima krštenja, pranja nogu i Gospodnje Večere.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Hristos ustanovio

A. Zašto su obredi krštenja, pranja nogu i Gospodnje Večere definisani kao obredi a ne kao sakramenti?

B. Koje unutrašnje promene u verniku su simbolički predstavljene ovim obredima?

C. Koje istine o Hristovom delovanju u korist Njegovog naroda su opisane ovim obredima?

II. Osetiti: Sveto iskustvo

A. Na koji način se lično učestvovanje u krštenju, pranju nogu i u Gospodnjoj Večeri razlikuje od samo mentalnog prihvatanja doktrine o tim obredima?

B. Kada unapred gledamo na Hristov drugi dolazak, u čemu je važnost pokoravanja Hristovom zahtevu da se ovi sveti obredi drže kao uspomena na Njegovu žrtvu?

III. Učiniti: Zajedničko izražavanje vere

A. Kako ovi zajednički sveti obredi izgrađuju međusobne veze u crkvi i iskustvo zajedničkog bogoslužjenja? Zašto ne smemo zanemarivati ova izražavanja vere?

B. Šta Hristovi sledbenici mogu da učine da bi potpunije iskusili blagodati ovih obreda?

Ukratko rečeno: Krštenje, pranje nogu i Gospodnja Večera su obredi koje je Hristos ustanovio kao simbole učestvovanja u Njegovim stradanjima, prihvatanja Njegove smrti umesto nas, učestvovanja u novom životu službe i predanja.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rasteenju: Obredi krštenja, pranja nogu i Gospodnje Večere su simbolički postupci koji podsećaju na važne duhovne događaje koji zauzimaju centralno mesto u životu vernika.

Samo za učitelje: Zatraži od vernika da komentarišu ulogu obreda u svom životu. Na pojedinačnom nivou, na porodičnom nivou, na nivou društva i naroda, u kojim odredima učestvuju? Koja je svrha tih obreda?

Početna aktivnost:

Bilo da smo toga svesni ili ne, svi mi imamo neke obrede koji definišu naš svakodnevni život – ustajanje u određeno vreme svakoga jutra, vođenje psa u šetnju pre odlaska na posao, čitanje novina i tako dalje. Pouka za ovu sedmicu se bavi drukčijom vrstom rituala – duhovnih rituala koji su nam dati da nam pomognu da se povežemo s Bogom.

Razmotri s razredom način na koji se obred pranja nogu provlači kroz celu Bibliju. Istraži neke od sledećih primera i upitaj vernike da sami pronađu druge u svojoj Bibliji:

- Prvo spominjanje pranja nogu u Bibliji je primer gostoljublja koje Avraam ukazuje putujućim strancima: „Da vam donesemo malo vode i operite noge te se naslonite malo pod ovijem drvetom.“ (1. Mojsijeva 18,4)
- Priča o Lotu. I ovde čitamo o pranju nogu kada Lot nudi anđelima koji su došli u Sodom: „Hodite gospodo u kuću slugе svojega i prenoćite i operite noge svoje...“ (1. Mojsijeva 19,2)
- Drugi primer nam pruža izveštaj o Lavanu i Reveki (1. Mojsijeva 24,32), o Leviti u njegovoj inoči (Sudije 19,21), Avigeji i Davidu (1. Samuilova 25,41.42) i tako dalje.
- Bog je zapovedio sveštenicima da peru ruke i noge pre nego što uđu u svetinju ili u svetinju nad svetinjama, pre nego što prinesu žrtve na oltaru (2. Mojsijeva 40,30-32).

Diskusija: Koju svrhu je delo pranja nogu imalo u starozavetnim primerima? Pozovi vernike da razmišljaju o tom postupku kao o delu

gostoljubivosti, dobrodošlice, čistoće, službe, između ostaloga. Kao običaj koji se proteže kroz sve velike priče u Bibliji, čega su učenici bili duboko svesni, postojala je, dakle, stara tradicija i ukorenjena kulturna navika pranja nogu. Kako je Isusovo delo pranja nogu učenicima potvrdilo ovo značenje i kako se pozivalo na njega, istovremeno proširujući njegovo značenje (starešina koji služi)?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Pozovi vernike da posmatraju kako su ova tri obreda - krštenje, pranje nogu i Gospodnja Večera - međusobno povezana i kako, kada se poštuju, potvrđuju osnovne elemente življenja posvećenim životom. Zajedno, ova tri simbola sačinjavaju ciklus spasenja, prihvatanja toga spasenja, primanje oprostjenja i obnavljanje dela učenitva.

KOMENTAR BIBLIJE

I. Krštenje: Ulazak u učenitvo
(Čitaj tekst u Jovanu 3,5 u razredu!)

Razgovor između Isusa i Nikodima u trećem poglavlju Evanđelja po Jovanu bavi se nezaobilaznom potrebom primanja eshatološkog dara Duha ili, kako Jovan kaže, rođenja Duhom. Konkretno, ovo stanovanje Duha u verniku događa se putem obreda krštenja. Primalac novorođenja treba da bude rođen „vodom i duhom“ (Jovan 3,5). U Hristovom razgovoru s Nikodimom, dobija se odgovor na pitanje kako neko dobija deo u Hristovom nasledstvu. Ono je uslovljeno „novorođenjem“ odozgo prilikom krštenja. Krštenje je sledeći logični korak u veri posle prihvatanja Hrista, jer „koji vjeruje i krsti se biće spasen“ (Marko 16,16).

Isus ukazuje na krštenje kao na ulazak u učeništvo. Ovo naglašavanje je u skladu s Njegovom zapovješću da krste one koji ga prihvate kao Gospoda i Spasitelja (Matej 28,16-20). Krštenje govori o neophodnosti pokajanja, oprostjenja i donošenja važne odluke o prihvatanju Isusa kao Otkupitelja i Vladara.

U Evanđelju po Jovanu, krštenje je bitni zahtev kao simbol očišćenja od greha. U vodi krštenja vernik se čisti od greha. Povezujući vodi i Duh, Isus izražava dva velika načela koja treba da iskusi vernik - voda predstavlja čišćenje koje uklanja grehe prošlosti, Duh predstavlja Hristovu silu koja verniku omogućava pobedu.

Uzmi o ovo u obzir: Na koji način je krštenje simbol čišćenja duše od greha i primanja Božjega Duha?

II. Pranje nogu
(Čitaj tekst u Jovanu 13,1-17 u razredu!)

Pranje nogu je sredstvo pomirenja s Bogom i ljudskim rodом. Ono je stalni podsetnik da je ljudski rod u velikoj potrebi za stalnim čišćenjem od greha posle krštenja i u stalnoj potrebi za Božjom ljubavlju i blagodaću, koja se iskazuje oprostjenjem, opravdanjem i posvećenjem. U isto vreme, obred pranja nogu je podsetnik da postupamo prema drugim vernicima onako kao što je Isus postupao prema nama; da opraštamo i da se mirimo tako da se stvara i održava zajedništvo ljubavi, jedinstva i bratstva koje odražava Božju ljubav. Prema tome, pranje nogu, kada se pravilno shvati i obavlja, postaje sredstvo da se postigne ili bar da se počne izgrađivati takva vrsta zajedništva.

U toku poslednje večere (Jovan 13,2-4), Isus je verovatno čekao da bi pružio priliku nekome od učenika da opere noge ostalima. Kada se to nije dogodilo, Isus je ustao i obavio ovo delo poniznosti i ljubavi. Uzimajući ulogu roba, On je predskazao ulogu koju će odigrati

svojom smrću na krstu i, čineći tako, predstavio je celi plan spasenja. Osim toga, perući noge svojim učenicima, Isus je predstavio večno načelo da je Njegovo carstvo utemeljeno na požrtvovnoj ljubavi i službi i da je put prema slavi put poniznosti, službe i čak i smrti za bližnje.

Uzmi i ovo u obzir: Zašto je pranje nogu stalno podsećanje da je svakom učeniku svakoga dana potrebno oprostjenje i očišćenje? Kako ono pokazuje da je duši neophodna obnoviteljska sila Duha da bi mogla da živi posvećenim životom,?

III. Gospodnja Večera
(Čitaj tekst u Jovanu 6,53.54. u razredu!)

Obavljanje Gospodnje Večere ima centralno mesto u našem razumevanju neophodnosti Hristove žrtve za naše spasenje. Jovan u 6,53.54 kaže da je Isus rekao svojim učenicima: „Zaista, zaista vam kažem, ako ne jedete tijela sina čovječjega i ne pijete krsi njegove, nećete imati života u sebi. Koji jede moje tijelo i pije moju krv, ima život vječni i ja ću ga vaskrsnuti u pošljednji dan.“ U obredima krštenja, pranja nogu i Gospodnje Večere vidimo dopunjujući aspekt vode i krvi – i jedno i drugo su simboli načina kako se spasavamo i čistimo od greha. Duh proroštva kaže da voda i krv predstavljaju oprostjenje i dar života (Early Writings, 209).

Razmotri i ovo: Na koji način je obavljan je Gopsodnje Večere simbol Hristovog konačnog dela žrtvovanja za naše spasenje?

KORAK 3 –PRIMENI

Samo za učitelje: Provedi neko vreme u razgovoru s vernicima o tome šta Gospodnja Večera još simbolički predstavlja osim Isusove smrti i žrtve na krstu: da predstavlja i Njegovo stalno nastojanje da nas hrani i neguje. Razmotri i sledeće činjenice i onda odgovori na sledeća pitanja:

1. Jedući neki obrok, mi uzimamo deo u hrani koja postaje deo nas. U uzimanju Gospodnje Večere, Isus simbolički postaje deo nas, a mi postajemo deo Isusa. Biblija kaže: „Budite u meni i ja u vama!“ (Jovan 15,4) Isus je nebeska mana koju treba da jedemo duhovno, da verom učestvujemo u njoj svakoga dana tako da postanemo jedno s Njime.
2. Hrana i voda su neophodni za održavanje života i, kao takvi, hleb i vino Gospodnje Večere (telo i krv Isusa Hrista) su neophodni za naš duhovni život. Isus je i hleb života i voda života.
3. Jedenje predstavlja i zadovoljstvo i uživanje. Biblija kaže: „Okusite i vidite kako je dobar Gospod!“ (Psalam 34,8)
4. Hrana nas snabdeva snagom da obavljamo svoje dužnosti i odgovornosti u svakodnevnom životu. Na sličan način, kada uzimamo Hrista u Gospodnjoj Večeri, dobijamo duhovnu snagu i sposobnost da izvršavamo svoje hrišćanske dužnosti i prednosti.

Pitanja za podsticanje, razmišljanje i primenu:

Razmišljaj o slojevitoj dimenziji Gospodnje Večere. Zašto se Bog služi obrokom (Gospodnja večera) kao obredom? Šta želi da nas pouči?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Sada je dobra prilika da se razmotri sve što je pokriveno poukom za ovu sedmicu. Svi treba da razumeju značenje i važne aspekte svakog od ovih obreda.

Međutim, kao što je slučaj i sa ostalim obredima, oni su povezani sa značajnim događajima i imaju duboko značenje. Međutim, oni mogu da izgube svako značenje ako im pristupimo formalistički.

Razmišljanje: Na koji način da pastori i mesne crkve slave ove događaje tako da ne budu samo uspomena ili da se pretvore u rituale? Kako da se pojedinci pripreme da slave ove obrede tako da svoja srca i um otvore i da ove obrede iskuse na značajan način, onako kako Bog i želi da ih doživljavamo?

DESETA POUKA

Ključni tekst: 1. Jovanova 2,3.4.

Učenik će:

Saznati: Uporedi uloge zakona i evanđelja u velikoj borbi

Usetiti: Ceni preveliki dar života Stvoritelja u korist grešnika kao odgovor na pravedne zahteve zakona.

Učiniti: Počini od rada u Subotu u znak priznanja Stvoriteljevog dela prilikom stvaranja i otkupljenja ljudskog roda.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zakonodavac i Spasitelj

A. Koju važnu ulogu ima zakon u delu spasenja?

B. Šta evanđelje čini što zakon ne može da učini?

C. Zašto je morao upravo Stvoritelj da ispuni pravedne zahteve zakona?

II. Osetiti: Dar života

A. Kako se osećate kada shvatite da ne možete da ispunite zahteve zakona koji je isto tako pravedan kao što je Bog pravedan?

B. Kako se osećate kada znate da je zahteve zakona ispunio sam Stvoritelj kada je položio svoj život prihvativši smrtnu kaznu koju je grešnik zaslužio?

III. Učiniti: Subotni počinak

A. Na koji način svetkovanje Subote odaje počast stvaranju, otkupljenju i novoj Zemlji?

B. Kako svetkovanje Subote i drugih propisa zakona odaje počast Zakonodavcu?

Ukratko rečeno: Zakon govori o potrebi za Spasiteljem, jer je nemoguće za nas da zadovoljimo zahteve zakona koji se odnose na naše spasenje.

KORAK 1 – MOTIMACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Obično niko ne povezuje reči zakon i poslušnost s rečima ljubav i pripadanje. Međutim, reč srce

povezuje ih sve kao mesto na kojemu se Bog i Njegovo dete sreću u punom izražavanju značenja svih ovih reči.

Samo za učitelje: U ovom delu pouke želimo da govorimo o pojmovima zakona, poslušnosti i o praktičnim zamislama o tome kako se zakon odnosi na praktični život. Mi želimo, osim toga, da razmišljamo i o Bogu koji je dao zakon.

Početna diskusija: Pouka za ovu sedmicu razmatra temu „Zakon i evanđelje“, iznoseći ne samo potrebu za celokupnim moralnim zakonom, već i naglašavajući odnos prema Božjoj blagodati, koja se pokazala u Isusu Hristu.

Pitanja za diskusiju:

- Kako biste opisali građanina koji poštuje zakon?
- Poznajete li nekoga ko odražava Božji zakon? Ako je tako, koje karakteristike ima ta osoba?
- Šta nam Božji zakon otkriva o Bogu?

KORAK 2 – ISTRAŽI

KOMENTAR BIBLIJE

Samo za učitelje: Cilj ovog dela pouke je da se bavi malo dublje zamislama o zakonu, ljubavi i poslušnosti.

I. Zakon, srce i pripadnost (Čitaj tekst u Jeremiji 31,31-34!)

Prorok Jeremija je živio u vreme stalnih političkih i moralnih kriza u Judi. Kao Božji prorok, objavljivao je poruke Judi i Jerusalimu, stalno iznova, poruke opomene, suda i uništenja.

Talentovani pisac briljantnog poetskog dara, Jeremija je svoje duboke emocije i poglede prenosio tako da otkrivaju Božje milosrdno srce, koje stalno poziva svoj narod da se vrati, da odbaci idolopoklonstvo i drsko kršenje Njegovog zakona.

Tekst u Jeremiji 31,31-34 spada među najistaknutije tekstove u Bibliji, tekstove koji povezuju Stari i Novi zavet, jer se u njemu pojavljuje pojam novog zaveta.

Važno da se Jeremijine reči čitaju tako da se oseti njihov duboki smisao: „Evo, idu dani, govori Gospod, kada ću učiniti s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem novi zavjet, ne kao onaj zavjet koji učinih s ocima njihovijem kada ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske, jer onaj zavjet moj oni pokvariše, a ja im bijah muž, govori Gospod; nego ovo je zavjet što ću učiniti s domom Izrailjevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod, metnuću zavjet svoj u njih i na srcu njihovu zapisaću ga i biću im Bog i oni će mi biti narod i neće više učiti prijatelj porijatelja ni brat brata govoreći: poznajte Gospoda, jer će me znati svi od maloga do velikoga, govori Gospod; jer ću im oprostiti bezakonja njihova i grijeha njihovijeh neću više pominjati:“

Primetite duboku bliskost u uzrazima ovog teksta: „Uzeh ih za ruku!“ – „Bijah im muž!“ – „Na srcima njihoviojem napisaću ga!“ – „I jaću im biti Bog i oni će mi biti narod!“ Svi ti izrazi objavljuju i ljubav na delu i zakon ljubavi kojim se izražava da sve što jesmo i imamo pripada Bogu i da je On naš Bog.

Uzmi i ovo u obzir: Primetite osim toga bliskost poznavanja i velikodušnost blagodati u završnim rečima toga teksta! Koja reč posebno izražava bliskost koju Bog želi da uspostavi s nama? Koja reč opisuje Njegovu velikodušnost prema nama? Šta sve te reči, uzete zajedno, otkrivaju o Božjem karakteru?

II. Poslušnost i osvajanje (Čitaj tekst u 1. Jovanovoj 5,3-5!)

Na koji način držanje zapovesti postaje sastavni deo našeg načina života? Primetite da tekst u 1. Jovanovoj 5,3-5. kaže: „Jer je ovo ljubav Božja da zapovijesti njegove držimo, a zapovijesti njegove nijesu teške, jer svaki koji je rođen od Boga pobjeđuje svijet, i vjera je naša ova pobjeda koja pobijedi svijet. Ko je koji svijet pobjeđuje osim onoga koji vjeruje da je Isus sin Božji.“

Primetite vezu između poslušnosti, ljubavi i verovanja. Jeremija potvrđuje činjenicu da je ljubav u centru novog zaveta. U ovom tekstu, Jovan naglašava da ljubiti Boga znači slušati Njegove zapovesti. Slušajte njegov komentar na ovaj proces: „A zapovijesti njegove nijesu teške!“ Zašto je Jovan zapisao ovu izjavu i kako objašnjava svoj pogled?

Evo koje razloge navodi: pošto Božje dete voli Boga i sluša Njegove zapovesti, njegova vera i verovanje u Isusa Hrista ga osposobljava da pobedi svet. Prema tome, značajan sastavni deo pobjedničke vere je verovanje da je Isus jedini Božji Sin.

U ovom kontekstu koji pretpostavlja da ljubav prema Bogu i ljubav prema Sinu postoje, poslušnost Božjim zapovestima nije teška ili obavezna. Umesto toga, Božje dete će živeti u stvarnosti Isusovog sveta: „Jer je jaram moj blag i breme je moje lako!“ (Matej 11,30)

Ukratko, nema nikakve sumnje da ono što verujemo o Bogu utiče i oblikuje naše razumevanje ljubavi. Ovo razumevanje, sa svoje strane, utiče na naš odgovor na Božju ljubav.

Uzmi mim ovi u obzir: Kakav je odnos između ljubavi i zakona u Jovanovim spisima? Kako se Jovanove reči mogu uporediti s rečima proroka Jeremije, koje smo proučavali u prethodnom delu pouke?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pričanje priča je snažno oružje koje dozvoljava slušaocu da sami otkriju posledice i da steknu uvod u činjenično stanje. Ovaj proces ima u sebi potencijal da dozvoli informacijama da teku iz mozga u srce i da utiču na dela. Možda ćete poželeti da dobijete prepis sledeće priče i da je nekoliko vernika iz razreda glasno pročita.

Aktivnost: „Isprobana poslušnost“ je prepričani tekst iz Knjige proroka Danila 3,1-30.

Veliki i moćni vladar Navuhodonosor sagradio je i podigao ogromni zlatni lik i postavio ga negde u ravnici Duri. Pozvao je sve istaknute knezove i guvernere na svečanost posvećenja lika.

Na zvuk mnogih instrumenata svi koji su se okupili na ovoj svečanosti dobili su nalog da padnu na kolena i da se poklone liku od zlata. Oni koji to ne žele da učine, biće bačeni u raspaljenu peć.

Trojica mladih ljudi po imenu Sadrah, Mešah i Abednego odbila su da se poklone. Oni su dobro znali da je carev zlatni lik samo idol, a znali su i da će prekršiti Božju zapovest u 2. Mojsijevoj 20,4.5. ako se poklone liku: „Ne gradi sebi lika rezana niti kakve slike od onoga što

je gore na nebu ili dolje na zemlji ili u vodi ispod zemlje, nemoj im se klanjati niti im služiti.“

Carevi ulizički rasploženi astrolozi nisu uspevali da stignu do cara dovoljno brzo da ga obaveste o kršenju njegove zapovesti. Kazali su: Sadrah, Mišah i Abednego ... ne obraćaju pažnju na tebe, o care! Ne služe ni tvojim bogovima niti se klanjaju zlatnom liku koji su postavio!

Navuhodonosorov gnev se raspalio kao i oganj u pećima. Pozvao je trojicu mladića da izađu pred njega i upitao ih zašto odbijaju da se pokore njegovoj zapovesti da padnu na nkolena pred zlatnim likom. Zapretio im je: Ako se ne pokorite i ne padnete na kolena bićete baćeni u peć ognjenu, užarenu i voleo bih da vidim boga koji će vas izbaviti!

Stojeći pred carem, mladići su odgovorili: „Care, da si živ doveka. Nemamo potrebe da se branimo pred tobom. Ako nas budeš bacio u užarenu peć, Boig kojemu služimo izbaviće nas iz nje, ali, i ja nas i ne izbavi, nećemo se pokloniti zlatnokm liku koji su postavio!

Kako bi se ikada moglo zaboraviti ono što se dogodilo posle toga? Car je naredio slugama da ih bace u užarenu peć, međutim, Bog ih je nagradio i pridružio im se.

Navuhodonosor je zadivljen i zato kaže: Hvaljen neka bude Bog Sedrahov, Mešahov i Abednegov, koji je poslao svoga anđela da spase svoje sluge. Oni su se pouzdali u Njega i bili su spremni da žrtvuju svoj život samo da se ne poklone nijednom drugom Bogu osim Gospodu!

Sadrah, Mešah i Abednego živo su prikazali istinitost reći proroka Jeremije: „Metnuću zavjet svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga, i biću im Bog i oni će mi biti narod!“ (Jeremija 31,33)

Pitanja za diskusiju:

1. Gde se nalazi zamisao o zakonu, poslušnosti i ljubavi u ovoj priči?
2. Kakav uticaj će ova priča imati na tvoj duhovni život?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Pripremi pribor za pisanje za sve vernike.

Aktivnost: Pouka za ovu sedmicu osvetljava Subotu i zakon. Napiši tri subotne tradicije kojih se držiš i koje ti pomažu da uživaš u svetkovanju subotnog dana. Govori o njima u razredu. Neka i oni tebi ispričaju o tri tradicije u svetkovanju Subote koje su bile vrlo važne u njihovom životu. Kako su te tradicije proširile njihovo razumevanje ljubavi prema Bogu i Božje ljubavi prema njima?

JEDANAESTA POUKA

Ključni tekst: 1. Jovanova 3,16.

Učenici će:

Saznati: Opiši hrišćanske odgovornosti prema vremenu, talentima i drugim ličnim i materijalnim dobrima, odgovornosti prema porodici i društvu.

Osetiti: Prepoznaj velikodušnost i dobrotu na koje nas poziva Hristov primer žrtvovanja.

Učiniti: Dati drugima isto tako velikodušno kao što je Bog nama dao.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Zainteresovan, saosećajan i spreman da podrži

A. Koja bogatstva je Bog dao hrišćanima i koliko oni Njemu duguju?

B. Koja su to vodeća načela pristavske službe kojima se hrišćanin rukovodi u svom radu, u svom odnosu prema imanju i bližnjima?

II. Osetiti: Izvor svega dobra

A. Koji primer u požrtvovnoj velikodušnosti nam je Hristos ostavio?

B. Na koji odgovor Hristova velikodušnost poziva Njegove sledbenike? Kako ih ta osećanja i dela na koja osećanja pozivaju štite od sebičnosti i pohlepnosti?

III: Učiniti: Davanje

A. Kako hrišćani treba da vraćaju Bogu, porodici, društvu i celom svetu da bi se zatvorio krug velikodušnosti?

B. Na koji način negovanje lepote i svetosti braka odražava hrišćaninov odnos prema Bogu?

C. Koje građanske odgovornosti hrišćanin ima prema svojim susedima, narodu i celom svetu uopšte?

Ukratko rečeno: Bog je svojoj deci dao darove i u životu Isusa Hrista prikazao korisnost kojom je obeležena Njegova priroda. Njegova deca su pozvana da odražavaju tu velikodušnost u upotrebi Njegovih darova u ličnim i zajedničkim dobrima, porodici i društvu.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao za duhovno rasteenje: Praktično hrišćanstvo obuhvata življenje i upravljanje svojim svakodnevnim životom tako da odražava našu ljubav prema Bogu i onima koji nas okružuju.

Samo za učitelje: U ovom prvom delu pouke, naš cilj je da pomognemo vernicima da razmisle o svemu što spada u praktični hrišćanski život.

Početna diskusija: Šta tebi govori izraz „praktično hrišćanstvo“? Pouka za ovu sedmicu razmatra teme koje se kreću od međusobnog odnosa radnika i poslodavca, građanskih dužnosti, hrišćanskog braka, vlastite vrednosti, desetkovanja, pristavske službe i dovodi ih u odnos s praktičnim hrišćanstvom. Razmatranjem raznih tema uzetih zajedno, ova pouka postavlja pitanja kako da praktično primenjujemo svoje hrišćanstvo, kako da stičemo svoja duhovna iskustva u svakodnevnom životu i delovanju?

Pitanje za diskusiju: Kako biste definisali hrišćanski način života i šta sačinjava hrišćanina?

KORAK 2 – ISTRAŽI

KOMENTAR BIBLIJE

Samo za učitelje: Bitno je da razmišljamo mnogo dublje o odnosu između Boga i našeg imanjanja i o posledicama koje taj odnos ima na našu veru i davanje u kontekstu našeg svakodnevnog iskustva.

I. Ne smeš da zaboraviš!

(Čitaj tekst u 5. Mojsijevoj 8,11-20 u razredu!)

Jedan teolog kaže: „Peta Mojsijeva je jedna od najvećih knjiga Starog zaveta. Njen uticaj na domaću i ličnu religiju svih vremena je nadmašio uticaj svake druge knjige u Bibliji. Njeni tekstovi se citiraju preko osamdeset puta u Novom zavetu i na taj način ona spada u malu grupu od četiri starozavetne knjige na koje su se prvi hrišćani najčešće pozivali.“ U Petoj Mojsijevoj Mojsijevi govori obuhvataju pozadinu istorije Izrailja, poklanjaju pažnju ceremonijalnom zakonu u pitanjima bogoslužjenja, čistoj i nečistoj hrani i desetku. Osim toga, reč je o građanskim obavezama, kao i raznim zakonima o braku, roditeljima i neposlušnoj deci.

Upravo u osmom poglavlju 5. Mojsijeve Mojsije podseća sinove Izrailjeve na blagoslove koje im je Bog davao u prošlosti. On im govori: „Jer Gospod Bog tvoj uvešće te sada u dobru zemlju, u zemlju u kojoj ima dosta potoka i izvora i jezera, što izvire po dolinama i po brdima. U zemlju izobilnu pšenicom i ječmom i vinovom lozom i smokvama i šipcima, zemlju izobilnu maslinom, od koje biva ulje, i medom. U zemlju u kojoj nećeš sirotinjski jesti hljeba, gdje ti neće ničega nedostajati; u zemlju gdje je kamenje gvožđe i gdje ćeš iz brda njezinijeh sjeći mjed.“

Sada obratite pažnju na strogo uputstvo koje sledi: „I čuvaj se da ne zaboraviš Gospoda Boga svojega bacivši u nemar zapovijesti njegove i zakone njegove i uredbe njegove, koje ti ja zapovijedan danas. I kada uzjedeš i nasitiš se i dobre kuće načiniš i u njima staneš živjeti, i kada se goveda tvoja i ovce tvoje naplode, i kada ti se namnoži srebro i zlato, i što god imaš da ti se namnoži, nemoj da se ponese srce tvoje da zaboraviš Gospoda Boga svojega koji te je izveo iz zemlje Misirske, iz kuće ropske, i koji te je vodiopreko one pustinje velike i strašne gdje žive zmije vatrene i skorpije, gdje je suša i nemqa vode; koji ti je izveo vodu iz tvrdoga kamena; koji te je hranio u pustinji manom, za koju ne znaše oci tvoji da bi te namučio i iskušao te, i najposlije da bi ti dobro učinio. Niti govori u srcu svojem: moja snaga i sila ruke moje dobavila mi je ovo blago. Nego se opominji Gospoda Boga svojega, jer zi on daje snagu da dobavljaš

blago, da bi potvrdio zavjet svoj za koji se zakleo ocima tvojima, kao što se vidi danas!" (5. Mojsijeva 8,11-18)

Vrednost tih reči nije samo u podsećanju sinova Izrailjevih na sve što duguju Bogu, već i u dalekosežnom uticaju koji ove reči imaju danas na naš duhovni život i iskustvo.

Isus je ponovio Mojsijeve reči o imanju. U stvari, govorio je o bogatstvu, novcu i imanju više nego o bilo kojoj drugoj temi. On je to činio u vezi sa svakodnevnim životom, govorio je o novcu utrošenom na tržnici ili u porodici.

Zašto? Izgleda da sui Mojsijeva uputstva bila zaboravljena. Ta ista opasnost postoji i danas, kada u svojoj zaboravnosti Boga kao darodavca mi pripišemo sebi novac i imanje, umesto da zahvalimo Bog na svemu što imamo.

Uzmi i ovo u obzir: Novac se ubraja u stvari koje se mogu obožavati. Međutim, prema Mojsiju, zašto je Bog dao svome narodu sposobnost da stiče imanja? Kakva je veza između propuštanja da držimo zapovesti i obožavanja novca? Kako je poslušnost zakonu zalog protiv obožavanja mamona?

II. Vera i poverenje

Danas u mnogim zemljama postoje mnogi mitovi koji se odnose na bogatstvo i imanje. Ti mitovi prenose shvatanje da bogatstvo donosi sreću i da je sticanje još više novca odgovor na sva pitanja. Međutim, biblijska istina kaže da se lepota života ne odražava u obilju imanja i da onaj koji voli novac nikada neće biti zadovoljan onim što ima.

Ova istina je suština praktičnog hrišćanskog života u odnosu na veru i poverenje. Na šta se ljudi obično oslanjaju kada stvaraju odluke kako će zarađivati, dabati ili trošiti svoj novac? Kulturni odgovor na ovo pitanje se krije u njihovoj sposobnosti, poslu, domu, investicijama, penzijama, deci, vaspitanju i imanju.

Na šta treba, prema Bibliji, da se oslanjamo? Odgovor glasi: na Boga!

Prema tome, hrišćanski način života biće življenje po drugim vrednostima nego što je potrošački sistem. On će biti utemeljen na veri, velikodušan u davanju.

Razmotri i ovo: Koja biblijska načela treba da oblikuju naše držanje i ponašanje prema novcu i upotrebi novca? Šta Biblija kaže da je pravi izvor sreće? Zašto se izvor istinske radosti ne može naći u materijalnim dobrima?

III. Deseci i darovi

Davanje desetka i prilaganje darova je snažan protivotrov za opasnost zaboravljanja Boga i padanja pod uticaj kulture i mitova o imanju i novcu. Kada verno i redovno desetkujemo, učestvujemo u delu bogoslužjenja koje stavlja Boga na Njegovo pravo mesto, odnosno prvo u našem životu i u svim našim svakodnevnim postupcima.

Vera i finansije: planiranje s faktorom vere: „Kada desetkujemo, stavljamo Boga na prvo mesto. Priznajemo Njega kao Vlasnika svega što imamo u svojoj ruci. Priznajemo da smo pristavi, upravitelji.“

Ove reči iz Priručnika Severnoameričke divizije za službu pristava su nam velika podrška u pravilnom usmeravanju u pitanjima novca i davanja. Pravilnik, osim toga, daje i neke savete pod naslovom: „Jendostavni koraci za radosno desetkovanje“. Dajemo ih u pojednostavljenom i skraćenom obliku:

Korak 1: Prihvati svoj odnos prema Bogu. Prvo moramo da shvatimo da pravo bogoslužjenje može doći samo iz srca koje je usklađeno s

Bogom. Prema tome, prvi korak je da prihvatimo svoj odnos sa Bogom.

Korak 2: Prihvati Boga kao Stvoritelja. Kao Stvoritelj, On se brine za sve naše potrebe. Mi priznajemo tu istinu time što ga obožavamo stavljajući ga na prvo mesto davanjem desetka. Tražeći Njegovo carstvo i pravednost na prvom mestu, mi u stvari odlučujemo da živimo novim životom. Na taj način, desetskovanje je sistem koji nam pomaže da promenimo svoje prioritete.

Korak 3: Odrecimo se vlasništva i priznajmo Njega kao vlasnika. Mi obožavamo Boga svojim desetkom da bismo se podsetili da sve pripada Njemu i da nam je potrebna Njegova pomoć da upravljamo svime na Njegovu čast i slavu. Na taj način, mi prihvatamo svoju odgovornost da pažljivo nadgledamo sve darove koje nam je stavio na raspolaganje.

Korak 4: Priznaj Božje staranje, vođstvo i ljubav. Desetak koji vraćamo Bogu podseća nas da se On stara za nas – da je On uključen u sve pojedinosti našeg života i da se još i pre nego što smo odvojili svoj desetak postarao za sve naše svakodnevne potrebe.

Korak 5: Prihvati da treba da budemo sveti Gospodu. Pošto je On vlasnik i pošto mi pripadamo Njemu, On čini da postajemo sveti – On nas odvaja za svetu svrhu. Dajući desetak, priznajemo da smo potpuno Njegovi, da svaki deo našeg života pripada Njemu. Na tak način naš desetak postaje priznanje da smo i mi sami „odvojeni“ za Gospoda.

Korak 6: Ponovo posvetimo svoj život Bogu. Kada shvatimo da je desetak svet, da pripada Bogu, mi priznajemo i blagoslove koje dobijamo upravljajući onim što je sveto. Da bismo to činili kako treba, moramo mu donositi svoje desetke u kontekstu našeg svakodnevnog života s Njime. Desetskovanje tada postaje prilika za potpuno posvećenje našeg života Bogu.

Razmotri i ovo: Kako nam odvajanje desetka služi kao način da slavimo Boga? Na koji način nam pomaže da stavimo Boga na prvo mesto u svemu? Kako je desetkovanje vidljivo priznavanje našeg neverovatnog odnosa s Bogom?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Podeli razred u male grupe i pozovi ih da diskutuju o sledećim pitanjima. Okupite se ponovo i razgovarajte o svojim odgovorima.

AKTIVNOST: Kao Stvoritelj svega što postoji, Bog nikada nije preneo vlasništvo na svoja stvorenja. Kada priznamo tu činjenicu, tada će svaka odluka o trošenju postati duhovna odluka. Značajno pitanje tada nije: „Gospode, šta želiš da činim sa svojim novcem?“ već „Gospode, šta želiš da činim s TVOJIM novcem?“

Na koji način da budemo trajno svesni Božjeg vlasništva?

Kako da pređemo s intelektualnog priznavanja Božjeg vlasništva i da tu informaciju prenesemo svom srcu i svakodnevnim ponašanjima?

Osim što ćemo davati desetak i prinose , šta još ću biti u stanju da dajem?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Pripremi materijal za pisanje. Ili, možete samo diskutovati o odgovorima na pitanja. Podeli razred u male grupe. Neka članovi grupe rade zajedno na ovoj aktivnosti i psole toga nema u razredu podele svoje odgovore sa ostalima.

AKTIVNOST: U okviru malih grupa zamislite kakav bi natpis mogao da stoji na grobu vernog pristava.

ZAVRŠNE MISLI: Epitafi često hvale suviše ili suviše malo kažu. Deo problema s epitafima je njihova kratkoća – neophodno je da budu kratki. Nadgrobni kamen je pruža malo prostora da se napiše i nešto više od imena, daruma rođenja i smrti preminuloga. Drugi problem je naša sklonost sentimentalizmu, da i najgorem grešniku pripišemo svetačke osobine u naporu da izbrišemo bolne uspomene i razočaranja koja smo doživeli dok je pokojnik bio živ.

Bez obzira o čemu se radi, epitaf ne može uvek da nam pruži pravilan uvid u karakter pokojnika. U svetlosti ovih misli, razmislite o epitafu koji ćete napisati. Kako da postignete da to ne bude ni preterivanje ni umanjivanje? Ili, drugim rečima, kako bi načela koja smo razmatrali u toku ove sedmice mogla da se već sada primene u našem životu i da ne čekamo da ih neko napiše na našem nadgrobnom kamenu?

DVANAESTA POUKA

Ključni tekst: Dela 3,19-21.

Učenik će:

Saznati: Opiši Hristovo trajno delo koje se odigralo na krstu i koje će doživeti svoj vrhunac prilikom konačnog suđenja i drugog dolaska.

Osetiti: Neguj budnost i vernost onih koji očekuju da vide svoga Učitelja u svakom trenutku.

Učiniti: Sledi Hrista i uđi iza zavese u svetilištu dok posreduje za nas pred prestolom milosti.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Hristos u svetilištu

A. Kako Hristovo delovanje kao Prvosveštenika doprinosi onome što je učinio na krstu za nas? Kako to delo doživljava svoj vrhunac prilikom suda i drugog dolaska?

B. Kako su ti delatnosti u zemaljskom svetilištu pomogle da objasniš sadašnje događaje u nebeskom svetilištu?

II. Osetiti: Vladar dolazi

A. Na koji način Hristovi sledbenici trebaju da se odnose prema znacima koji svedoče da živimo u poslednjem vremenu?

B. Protiv kojih zabluda i prevara treba da se čuvamo?

III. Učiniti: Slediti Prvosveštenika

A. Šta Hristovi sledbenici čine dok njihov Prvosveštenik posreduje kod Oca za njih?

B. Posle čišćenja nebeskog Hrama, šta se događa u velikoj borbi i šta treba da čine Hristovi sledbenici?

Ukratko rečeno: Pošto je otkupio svoje sledbenike na krstu, Hristos posreduje za njih kao njihov nebeski Prvosveštenik. On čisti nebesko svetište i onda se vraća da uzme svoj narod da živi s Njime.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastezanju: Drugi Hristov dolazak nije mit već stvarnost. Bez njega bi naša vera u Hrista bila uzaludna.

Samo za učitelje: Da bismo ojačali veru u Hristov drugi dolazak i u stvarnost drugih događaja poslednjeg vremena u istoriji otkupljenja, neka neko u razredu pročita sledeći tekst. Posle toga, razgovarajte o uticaju te priče.

Priča za čitanje: „Kao mladić postao sam vernik crkve u Solunu. Kada je Pavle stigao u naš grad, vest evanđelja je uputila izazov svakom filozofskom i religijskom sistemu koji smo poznavali. Platon je bio izbačen, Isus je zauzeo njegovo mesto. Idoli su bili odbačeni, Bog utelovljen u Isusu Hristu postao je naš vladar. Od sveg srca smo prihvatili Reč (1. Solunjanima 1,6). Naša vera je postala poznata svima (1. Solunjanima 1,8); svi su saznali da smo počeli da služimo živom i pravom Bogu i da čekamo na Isusov skori drugi dolazak da uspostavi svoje carstvo (1. Solunjanima 1,9.10). Međutim, uskoro se pokazalo da nije sve ružičasto u našoj crkvi. Sotona je počeo da nam pravi teškoće. Naveo je neke od svetih da posumnjaju i da postavljaju pitanja. Jedna od velikih istina koje nam je Pavle objavio glasila je da Isus, koji je došao mi umro za nas, sada deluje na Nebu i da će se uskoro vratiti da nas uzme k sebi. Mi smo živeli u toj prekrasnoj nadi. Međutim, Sotona je krenuo na posao i počeo da seje seme sumnje. Neki stariji vernici su počeli da umiru i vernici su počeli da se pitaju: Da li je Hristov drugi dolazak zaista stvarnost? Šta će se dogoditi onima koji umiru, jedan za drugim, ne dočekavši da vide Hrista kako dolazi? Sumnja je napala veru. Svi smo se zabrinuli. Da bi nam pomogao da ne sumnjamo i da se ne brinemo, Pavle nam je napisao prekrasnu poslanicu. Na kraju poslanice, uputio nam je poruku: „Jer će sam Gospod sa zapoviješću, s glasom arhanđelovijem i trubom Božjom sići s neba i mrtvi u Hristu vaskrsnuće napjprije, a potom mi živi, koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo i tako ćemo svagda s Gospodom biti. Tako utješavajte jedan drugoga ovijem riječima!“ (1. Solunjanima 4,16-18) Ja ću živeti i umreti s tom nadom u svom srcu.“

Pitanja koja treba postaviti:

1. Da li si ikada posumnjao u drugi Hristov dolazak? Zašto da i zašto ne?
2. Prošlo je skoro dve hiljade godina otkako je Pavle napisao ove reči. Na osnovu čega možemo kazati da se i sada možemo osloniti na te reči?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Među mnogim obećanjima koja je Isus uputio svojim učenicima, ono u Jovanu 14,1-3 spada među najlepša. Uprkos žalosti koju je senka krsta unosila među učenike, oni nisu ostali bez Isusove utehe. Dva razloga se mogu navesti zašto im je uputio to utešno obećanje. Prvo, Isus će oruđe smrti preobraziti u znak pobeđe i ustati pobedonosno nad grehom. Drugo, Isus će otići svome Ocu i vratiti se da uzme svoje učenike k sebi. Napa današnja pouka se bavi ovim drugim delo obećanja. Važno je zato da povedete vernike u diskusiju koja će ojačati veru.

Komentar: Nijedan drugi osnivač bilo koje religije ili filozofije nije ostavio svojim sledbenicima obećanje tako značajno kao ono koje je Isus dao: Idem svome Ocu, rekao je Isus i odmah dodao: doći ću ponovo (Jovan 14,1-3). Vreme između Njegovog odlaska i povratka je poznato kao poslednji dani. Među događajima poslednjih dana, mi ćemo proučavati tri najvažnija: Isusova služba na Nebu, Hristov drugo dolazak i uskrsenje svetih.

I. Događaji poslednjeg vremena: nebesko svetište
(Čitaj tekst u Jevrejima 7,22-28 u razredu!)

Krst je konačno rešenje problema greha. Hristos je umro i „što umrije, grijehu umrije jedanput“ – jednom za svagda (Rimljanima 6,10). Više nije potrebna nikakva dodatna žrtva. Ponudivši sebe

„jednom zauvek“ na žrtvu, Hristos je ušao u nebesko svetište da obavi svoju posredničku službu (Jevrejima 7,22-28). Poslanica Jevrejima govori da je nebesko svetište uzor zemaljskome (Jevrejima 8,5; 9,23-26). Zemaljsko svetište govori o procedurama – o svagdašnjoj žrtvi, o druženjima sveštenika, o godišnjim službama o budućem sudu – o rešenju problema greha, pokazujući tako Božjem narodu ozbiljnost greha i cenu spasenja. Sve su to bile zemaljske senke nebeskih stvarnosti (Jevrejima 8,5). Nebeska stvarnost je ono što Hristos čini za nas u nebeskom svetilištu (Jevrejima 9,9-15), „prinesavši jedinu žrtvu za grijeh“ na krstu (Jevrejima 10,12). Kada se bude završila služba na Nebu, uključujući i čišćenje nebeskog svetilišta (Jevrejima 9,23), simbolički prikazanog godišnjim danom pomirenja, Hristos će se vratiti na Zemlju po drugi put da uzme svoju decu k sebi (Jevrejima 9,28).

Razmotri i ovo: Kakav je odnos između zemaljskog i nebeskog svetilišta? Kako zemaljsko svetište prikazuje ozbiljnost greha? Na koji način je zemaljsko svetište bilo simbol nebeskoga?

II. Događaji poslenjeg vremena: Drugi Hristov dolazak
(Čitaj tekst u Mateju 24,5-7. i 25,37-39. u razredu!)

Hristovo obećanje „opet ću doći“ (Jovan 14,3) odlučno potvrđuje da je drugi dolazak različit od prvoga. Poslanica Jevrejima naglašava jasno tu različitost: „Tako se i Hristos jednom prinese da uzme mnogijeh grijeha; a drugom, će se javiti bez grijeha na spasenije onima koji ga čekaju!“ (Jevrejima 9,28) Misija drugog dolaska nije da donese pomirenje za grehe, već da prikupi u Hristovo večno carstvo one koji „ga čekaju“.

Beseda na Maslinskoj gori našega Gospoda (Matej 24; Marko 13; Luka 21) izričito govori o drugom dolasku kao o svepštem prikupljanju Njegovih učenika „od kraja do kraja sveta“ (Marko 13,27). To je vreme žetve (Marko 4,29; Otkrivenje 14,15). Njegov

dolazak će biti najavljen mnogim znacima, kao što su lažne Mesije (Matej 24,5), ratovi i glasovi o ratovima (Matej 24,6.7), gladi i zemljotresi (Matej 24,7), globalno objavljivanje evanđelja (Matej 24,14). Neposredno pre Njegovog drugog dolaska doći će do velike nevolje (Matej 24,21), do duhovne ravnodušnosti i opadanja duhovnosti (Matej 25,37-39; Luka 17,28-30). Ovi i drugi znaci nisu dani da bi se ustanovila hronologija događaja i da bi se izračunalo kada će Isus doći, već da bi se Božji narod pripremio. Budnost i spremnost su hrišćaninov stalni odgovor na obećanje o dolasku.

Razmotri i ovo: Koja je misija i svrha drugog dolaska? Po čemu se on razlikuje od prvoga? Koji su to znaci drugog Hristovog dolaska u crkvi i u svetu? Na koji način oni treba da nas pripreme za Njegov povratak?

III. Događaji poslednjih dana: Uksrsenje pravednika (Čitaj tekst u 1. Solunjanima 4,16.17!)

U žalosti zbog smrti, hrišćani ne treba da očajavaju kao oni koji nemaju nikakve nade (1. Solunjanima 4,13). Filozof Platon je mogao da u smrti vidi oslobađanje od bola i pokvarenosti života i vrata u novi život. Filozof Seneka je mogao da uputi poziv ljudima da se samodisciplinuju suočeni sa smrću. Hindusi mogu u smrti da vide beskrajne mogućnosti reinkarnacije, ali ne i hrišćani. Za njega se bol mora staviti u okvire hrišćanske nade, a ta nada je utemeljena u sigurnosti da će „mrtvi u Hristu vaskrsnuti najprije“ (1. Solunjanima 4,16). To je hrišćaninov odgovor i njegova uteha kada se radi o problemu smrti.

Međutim, kada će mrtvi u Hristu zaista uskrsnuti? Pavlov odgovor je jasan: „Jer će sam Gospod sići s neba i mrtvi u Hristu vaskrsnuće najprije. A potom mi živi, koji smo ostali, zajedno s njima bićemo uzeti u oblake na susret Gospodu na nebo i tako ćemo svagda s Gospodom biti.“ (1. Solunjanima 4,16.17) Grčka reč za „sresti“ –

apanteesin – nabijena je snagom i značenjem; ona označava povratak heroja pobjednika. Heroj svih vekova, Car nad carevima, Vladar svemira se vraća, i Njegovi podanici će ga sresti na oblacima. Isus, Suveren svemira, Gospod neba i zemlje, dolazi da uzme svoje. To je naša „blažena nada“ (Titu 2,13)

Razmotri i ovo: Utemeljeno na autoritetu Pisma, šta možemo da kažemo o tome kada će mrtvi u Hristu ustati iz grobova? Kako poznavanje značenja grčke reči „u susret“ u 1. Solunjanima 4,16.17. podupire naše verovanje u ono što će se dogoditi prilikom Hristovog drugog dolaska?

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Pouka za ovu sedmicu iznosi mnoga područja istine, posebno one u koje mi verujemo. Dok budete vodili proučavanje, naglasite ta posebna područja događaja poslednjih dana.

Pitanja za primenu:

1. Zašto bi naša vera bila uzaludna kada ne bi bilo drugog Hristovog dolaska?
2. Šta drugi Hristov dolazak znači za tebe lično? Možeš li se setiti nekog iskustva kada ti je to verovanje bilo na blagoslov?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Potrudi se da vernici dobro shvate da bez drugog Hristovog dolaska ni prvi ne bi imao nekog značaja, bar u odnosu na pobjedu nad zlom i smrću. Krst nas osigurava da je pobjeda nad zlom postignuta. Preko krsta i uskrsenja bila je dobijena ta odlučujuća pobjeda.

AKTIVNOST: Upitaj nekoliko vernika da glasno pročitaju sledeće tekstove i da kažu šta oni znače za njih: Rimljanima 13,13; 1. Korinćanima 11,26; 15,54.55; Filibljanima 3,20.21; 1. Solunjanima 5,6; 1. Petrova 1,3,5; 4,7; 2. Petrova 3,12.

TRINAESTA POUKA

Ključni tekst: Otkrivenje 21,4.

Učenici će:

Saznati: Opiši sud koji prethodi milenijumu, sam milenijum i one događaje koji dolaze do vrhunca prilikom stvaranja nove zemlje.

Osetiti: Doživi dramatičnost završnih događaja na Zemlji i Božju silu koja donosi večni mir i radost.

Učiniti: Radovati se zbog oslobođenja kosmosa i obećanja da će Bog stanovati sa svojim narodom.

Kratak pregled pouke:

I. Saznati: Sud i izravnanje

A. Koje tri vrste suđenja će prethoditi stvaranju nove zemlje?

B. Šta će pravednici činiti za vreme milenijuma? Zašto je to zaista važan deo završnih događaja u velikoj borbi?

II. Osetiti: Zaprepašćenje i strahopoštovanje

A. Na koji način dramatični prizori na kraju istorije ove zemlje utiču na bezbožnike?

B. Na koji način na pravednike utiče pokazivanje Božje moći koja otkriva Njegovu svetost narodima i spsava ih?

III. Učiniti: I pokloniće se svako koleno

A. Kako Bog čini da se pred njime u vreme završnih zbivanja na Zemlji i završnog suda pokloni svako koleno?

B. Kakvu utehu i radost mogu Hristovi sledbenici da nađu u obećanjima o novoj zemlji?

Ukratko rečeno: Na kraju, Bog će spasti pravedne, dozvoliće svetima da pregledaju Njegove sudove i da izreknu konačnu presudu nad zlom. Onda će stvoriti nova nebesa i novu zemlju i boraviti zajedno sa svojim svetima u miru i radosti zauvek.

KORAK 1 – MOTIVACIJA

Ključna zamisao o duhovnom rastenju: Preko nade koju objavljuju biblijska učenja o milenijumu i novom svetu dobijamo novi pogled u Božje nastojanje da ukloni greh, da opravda svoje ime, i da načini sve novo u našem pojedinačnom životu.

Samo za učitelje: Povedi diskusiju o milenijumu postavljajući vernicima sledeća pitanja. Međutim, prvo, kao uvod u diskusiju,

podseti ih da Bog, ako već može da promeni celi jedan svet raspadanja i greha u prekrasni raj, svakako da može da učini to isto i u našem pojedinačnom životu.

Početna pitanja za diskusiju:

Koja vrsta rasprave će se vrlo verovatno voditi u toku milenijuma o tragediji koja je pomračila ljudsku istoriju?

U kojem smislu nas upravo te tragedije osposobljavaju da gledamo s nadom u budućnost?

Ako Bog može da promeni ovaj svet sa svom njegovom zlosrećnom istorijom, na koji način i mi možemo da promenimo svoj život, koji je proizvod teške istorije i zla?

KORAK 2 – ISTRAŽI

Samo za učitelje: Ovaj deo pouke pruža mogućnost da se ispitaju primeri veze između stanja ove Zemlje i stanja ljudskog roda. I tako će uspostavljanje ohrabrujuće istine o Božjoj sposobnosti da menja i obnavlja celi svet poslužiti kao ilustracija Njegove obnoviteljske sile i želje da menja i obnavlja naše srce.

KOMENTAR BIBLIJE

I. Prah prahu, zemlja zemlji

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 2,7; 3,19; Propovednik 3,18-20; 12,7. u razredu!)

Veza između ljudskog roda i Zemlje započinje već prilikom stvaranja. Biblija nam govori da je Bog načinio čovek od praha zemaljskoga. Ljudski rod je samo prah zemaljski, kojemu je dodat dah života od Boga. U stvari, samo ime Adam nosi u sebi zamisao o glini, ilovači. Tek pošto su životinje stvorene od praha, reč Adam je postala ne samo opis porekla ljudskog roda, već i lično ime oca našeg roda. Vidimo da je posle pada čoveka u greh, Bog objavio da će se čovek vraćati u prah od kojega je stvoren. Adam se vraća u zemlju - adama – iz koje je bio uzet.

II. Uticaj neposlušnosti na vlast

(Razmotri tekst u 1. Mojsijevoj 1,26-28. i 3,17.18. u razredu!)

Biblija nam kaže da je Bog, kada je stvorio ljudski rod po svome obličju, imao nameru da dozvoli čoveku da vlada nad svime što je stvorio u toku prethodnih pet dana. Ta namera je jasna na temelju topografskih podataka spomenutih u 1. Mojsijevoj 1,26-28 kada se govori o čovekovoј vladavini nad vodom, vazduhom i celom zemljom. Kada je čovek bio savladan iskušenjem u Edemu i kada je Bog opisivao posledice greha, naglasio je da će zemlja biti prokleta zbog njega (1. Mojsijeva 3,17). Tlo, dakle, zemlja, bila je po Adamovom vlašću i nije bila prokleta zbog same sebe, već zbog neposlušnosti svog gospodara, Adama. Adamov izbor nije samo uticao na njegov odnos prema Bogu već očigledno i na njegov odnos prema Zemlji.

Razmotri i ovo: Zašto je Bog prokleo Zemlju posle greha? Izraz „tebe radi“ znači da je neko učinio nešto drugome; međutim, iako je zemlja bila prokleta, Bog je odredio da se blagoslovi pokazuju preko nje. Kakva je bila priroda ovog prokletstva kao posledice greha i kako

je i sama kletva bila zamišljena da se konačno preobrazi u blagoslov grešnom rodu?

III. Uzdiše cela priroda

(Razmotri tekst u Rimljanima 8,18-23. u razredu!)

Apostol Pavle je dao jednu od najjasnijih izjava o odnosu između stanja ljudskog roda i samog stvaranja. Podsećajući nam na neuporedivu slavu koja će se otkriti u nama, Pavle poetski nagoveštava da cela priroda ili sve što je stvoreno uzdiše za spasenjem

KORAK 3 – PRIMENI

Samo za učitelje: Jasno biblijsko učenje o povezanosti između stvaranja i ljudskog roda poziva nas da razmatramo Božje delovanje u prirodi kao ilustraciju onoga što može i želi da učini u našem pojedinačnom životu. Posluži se sledećim pitanjima da pomogneš vernicima da nauče da prepuste Bogu da sve novo stvori u njihovom, pojedinačnom životu.

Pitanja za primenu:

1. Kako možemo da se bolje upoznamo s onim što treba da postane novo u našem životu?

2. Koje pouke možemo izvući iz Isusovog pozivanja na prirodu u Besedi na Gori (Matej 5-7), pouke koje će nam pomoći da sarađujemo s Bogom kada želi da obnovi sve u našem životu?

3. Kao i Solomun, tako su i mnogi drugi zbunjeni zbog mnogo čega u životu i na svetu. Kako da živimo sadržajnim životom, iako ova pitanja ostanu neodgovorena?

4. Koja biblijska obećanja možemo da naučimo napamet i da se oslonimo na njih u molitvi tako da nam pomognu da sve postane novo u našem životu? Kako bi roditelji, učitelji u subotnoj školi, i pastori mogli da učine da ova nada nađe dostojnije mesto u njihovim poukama deci i odraslima?

KORAK 4 – STVORI

Samo za učitelje: Ove aktivnosti su namenjene da pomognu vernicima da prihvate milenijum i nebo kao stvarnost i da govore i njima kao o stvarnosti.

AKTIVNOST:

Predlozi za timske aktivnosti:

Pozovi vernike u razredu da zamisle i raspravljaju kako će izgledati njihovih prvih sedam dana na Nebu. Neka razgovaraju o prvom subotnom bogoslužjenju na Nebu, kako će to biti kada budu dobili priliku da razgovaraju sa svojim anđelom čuvarem, koga će želeći da sretnu na Nebu, ličnosti iz Biblije i zašto, kako će izgledati iskustvo da sede na prestolu i da zajedno sa Isusom sude bezakonicima.

Prevod završen 22.II 2012.

Preveo: Milan Šušljic

